

0004 B2

PŘEKLADY
TEXTŮ
ZAHRANIČNÍCH
SKUPIN

~~DOBŘÍ~~ ^{DOBŘÍ} ČASY, ~~ŠPATNÉ~~ ^{ZLÉ} ČASY

V časech svého mládí jsem zvěděl
co obnáší být mužem.
Teď jsem dospěl
a snažím se dělat to vše
jak nejlíp dovedu
ať snažím se však jen jak mohu
má cesta vede zas do té staré bryndy

Dobré časy - zlé časy
měl jsem na tom svůj podíl
když má žena odešla
s tím hnědookým chlapem
tvářím se pořád jako že mě to nezajímá.

V šestnácti já se zamiloval
do holky sladké jak jen to jde
trvalo to jen pár dní, než se mě zbavila
přísahal jsem, že bude jen má
a milovat ji až do konce
však zašeptal jsem jí do ouška
a ztratil jsem dalšího přítele.

Já vím, co znamená být sám
a jasně si představuju být už doma
je mi jedno, co říkají sousedé
budu tě milovat každý den
budeš cítit ten tlukot mého srdce
považ, drahá:

my se nikdy nerozejdem !

OPUSTÍŤ TĚ

Baby - baby- baby - já tě opustím!
Povídám: baby - já tě opustím!
Opustím tě až v létě
opustím tě, až se léto přivalí
opustím tě, až si léto pospíší
bejby, bej-bej-bej-bejby, já neopustil bych tě!
Nežertuji, ale musím dál
ach ano, baby, nevydržím tu
fakt musím dál
slyším, jak na mne volá cosi na cestě
slyším, jak volá mě to zpátky domů
vím- vím- vím, že nikdy- nikdy- nikdy
nikdy tě neopustím, baby!
však musím pryč z tohoto místa
musím se tě zříct, och- baby, baby, baby
baby, baby, baby - copak neslyšíš to volání?
Holka, holka - já vím, vím, vím
je dobré, že mě tady budeš čekat
až se vrátíš, budeme se procházet parkem
každý den, baby, fakt na to pořád myslím
dalas mi štěstí, když obloha zešedla
ale teď musím jít
baby - baby - baby - slyším to volání
musím se vrátit domů....

OMÁMEN A ZMATEN

Byl jsem omámen a zmaten
tak dlouho, že už to není pravda
chtěl jsem ženu, která by neměla ráda smlouvání
moc lidí vykládá a jen pár jich ví
že duše ženy byla stvořena na zemi.

Zneužíváš a zneužíváš mě, když lžeš
chodíš kolem dokola
bože, jak mě hypnotizuješ!

sladká jak děcko
nevím, odkud mi tě přines čas
oh, miluji tě, baby - říkám ti to zas!

Každý den tak tvrdě dřu
nosím domů chleba, který těžce splácím
a ty mě jen odstrkuješ
když milovat se tě vracím
kam chodíš, nevím
kdy se vracíš, nevím
sladká jak děcko - chci tě zas!

Byl jsem omámen a zmaten tak dlouho
že už to není ani pravda
chtěl jsem ženu, která by neměla ráda smlouvání
to chce klid, baby
jen je nech hubou mlít
uvidíš, jak jim sklapne
až budou muset zaplatit...

TVŮJ ČAS NADEJDE

Lhaní, podvádění, ubližování
to vše - zdá se- ovládáš
tmaš se s každým chlapem ve městě
pořád stejná písnička
dovedeš mě k šílenství
trable se k tobě jen hrnou
jednoho dne / a nebude to tak dlouho trvat/
mě budeš hledat a já budu pryč
to je to, co ti chci říct
tvůj čas nadejde!

Já rozhodl se zkrotit tě tenkrát
nebudu mít ohledy
na mě je teď dělat cavyky
dělejš co chceš: nevezmu to útokem
vše to povadá, už k tobě nic necítím
nedbej o to, co říkám

vždyť já odešel, abych zůstal
přinutím tě zaplatit
za tu velkou díru v mém srdci

Lidi všechno pomluví
měj se na pozoru už v brzké době!
Ten žert vryje se mi do srdce
bylas na mě zlá
však se ti to vrátí
tvůj čas načejde!

PŘERUŠENÉ SPOJENÍ

Hej děvče - přestaň tohle dělat !
Hej děvče - docela mě zraňuješ!
Nevím, co se mi na tobě líbí
ale líbí se mi to moc
ach - dej se obejmout
dej mi pocítit kouzlo tvýho milování!

Přerušené ~~spisovné~~ spojení
je to vždy stejné
nervově se z toho zhroutím
dohání mě k šílenství!

Hej, děvče - mám něco a myslím
že bys to měla znát
hej baby - chtěl bych ti říct
jak moc tě mám rád
já chtěl bych tě držet v náručí - já!
Nikdy tě nenechám odejít
vždyť mám rád tvé kouzlo...

JAK JIŽ MNOHOKRÁT

Jak mnohokrát již
dělala sis se mnou, cos chtěla
mluv pravdu, prosím

já dám vše, co dát musím:
prsteny, perly a všechno
musím to dát dohromady
jsem si jist, že přílezeš
byl jsem mladý, nemohl jsem odolat
začal jsem to probírat: vše, co mi uniklo
měl jsem děvče, líbal jsem je a pak
pak - juchu - pak to dělat znovu?
Teď mám deset dětí
a další je na cestě - bude to jedenácté
ale jsem v sedmém nebi, víš
a na duchu se cítím svěží
mám malou školačku a ta je celá po mně
nemohu k ní proniknout, není to dovoleno
však já jí dám vše, co musím dát

Ach, Rosie, děvče
vykradě se už, vykradě!
Malý Robert Anthony chce si s tebou hrát
proč nepřijdeš, baby?
Vykradě se, všechno je v počátku
říkají mi Lovec - to je mé jméno
říkají mi Lovec
takhle jsem si získal slávu
netřeba se schovávat, netřeba prchat
když tě mám v dosahu své bouchačky.

Jak mnohokrát již v putyce po celou noc
jak mnohokrát již v putyce po celou noc
rád bych tě dnes měl, baby
baby - prosím: pojdě domů!
Prosím - proč nejdeš domů?
Prosím, proč se nevracíš?

* * * * *

CELÁ SPOUSTA LÁSKY

Ty potřebuješ zchladiť
ne, neblbnu - řeknu to:
vrať se zpátky do školy!
Jdi do sebe - potřebuješ to
já dám ti svou lásku /2x/

Potřebuješ spoustu lásky ! /2x/

Ty učila ses - já mýlel
učit se ze všech těch zlatých časů
po nichž toužím
jdi, jdi do sebe, potřebuješ to
"já ti dám každý coul své lásky
dám ti svou lásku
Tys ochladla a já žvanil
o všech těch zlatých časech
jichž jsem špatně užil
jdi, jdi do sebe
já dám ti každý coul své lásky
dám ti svou lásku!
Jdi do sebe- ty potřebuješ svou lásku
zatřes se mnou, děvče
chtěl bych stát u tvých zadních vrátek
drž se - chladná

CO JE A CO BY NEMĚLO NIKDY BÝT

A kdybych ti zítra řekl:
"Vezmi mě za ruku, pojď s mnou
já na zámek tě vezmu!"
Nuže, co má být, řekneš
chyť vítr, hleď jak víříme, odpluj, odjed'!
Jž dnes vznes se vysoko k obloze

pak už vítr nebude vát
fakt- neměla bys jít
jen to vypadá, že budeš mou
a sdílet se mnou mé chvíle.
A kdybys mi řekla "zítra:
"Ach, co legrace by to bylo!"
Tak proč se zastavovat, moje malá
jenže co je a co by nemělo nikdy být ?
Tak vstaneš-li se sluncem
tvé sny jsou dosud jako živé
a štěstí - to tak hrozně potřebuješ
dívče, odpověď leží vedle tebe!

DĚKUJI

kdyby slunce odmítlo svítit
já stále bych tě miloval
a hory kdyby se rozdrolily v moři
byli bychom pořád: ty a já
lásková ženo, dávám ti své všechno
vlídná ženo - nic víc
malé kapky deště šeptají o bolesti
slzy lásky, jež skanuly v těch dnech minulých
má láska u tebe zesílila
o tom není pochyb
společně až do skonání
má inspirace v tom, co jsi pro mě
inspirační pohled - chápej
a tak se dneš můj svět jen směje
tvá ruka v mé- kráčíme na míle
díky tobě to vyjde
když jsi pro mě tou pravou
štěstí - už o tom nemluvíme
štěstí.....jsem rád!

TOULÁM SE DÁL

Listy opadají všude kolem
je čas, abych se vydal dál
díky - jsem ti moc vděčen

za tak příjemné zastavení a teď už musím jít
podzimní měsíc mi svítí na cestu
však brzy cítím vůni deště
a s ním bolest - ta bránila mi v cestě
ach, častokrát se tak vysílím
však vím, že jedno musím udělat.
Toulám se dál
už přišel čas, abych zpíval svou píseň
choďím kolem světa - musím najít děvče
na té své cestě
jsem na cestách již deset let a toulám se dál
najdu tu královnu mých snů
nemám čas pobýt a zanaříkat
nadešel můj čas, já musím pryč
ač pozvedli jsme číše přípitku již tolikrát
já musím se toulat dál.

“Mé jsou příběhy, jež nelze vypovědět
evou svobodu draze vydobývám
před několika lety již ve dnech minulých
kdy magické kouzlo plnilo ovzduší
bylo to v nejtemnějších hlubinách
tam potkal jsem dívku tak správnou
však golem - zlý golem přikradl se
a vklouznul k ní
já nemohu nic dělat.

TÓN, CO LÁME SÁDCU

Slyšel's tu novinu ?
Víš, že Annie je zas ve městě ?
Dlouho to nepotrvá: jen kouknia uvidíš
jak ti tupci budou solit prachy
její styk je nový
ale její tvář je stejná jako kdysi dávno
jen v očích tkví odlišný úsměv
jako u těch, co už poznali.
Lidi kolem vykládají, jak's ze mě udělal blbce
je mi fuk, co lidi povídají
vím, v jakým jsou balíku
na jedno však myslím: když se dokážeš vzpamatovat,
neváhej !

to tehdy, jak si mě pleteš podle jména
když snažím se tě milovat !
Teda - je tomu x už 10 let a snad i víc
co prvně padlas mně do oka
nejlepší léta mého života jsou pryč
stojím tu sám a sklíčený: kdosi pláče a kdosi umírá
na hříšných cestách lásky
ale já povalím to pořád dál
s trochou boží pomoci.
Dělám to těžce, že nemůžu se odvázat
vytáhnu nějaký ty našetřený prachy
zneužíváš mou lásku na tisíckrát
ač jak chci se snažit, načešel tvůj čas
klid se se svou zlou povahou - jdi pryč !

ŽIJÍCÍ A MILUJÍCÍ POKOJSKÁ /JE TO JEN ŽENA

S purpurovým deštníkem a kloboukem za 50 centů
žije- miluje: je to jen žena, panička frigidní
vyjela si ve svém letitém cadillacu
žije - miluje: je to jen žena.
Pojď, holka- projedem se na kolotoči!
My všichni známe tvé jméno
tak radši slož své prachy !
Žije - miluje: je to jen žena
alimenty, alimenty - platí tvé účty
žije- miluje: je to jen žena
když tě někdy tíží svědomí
odpálkuj ho pilulkami
žije- miluje: je to jen žena !
Vypráví dlouhé příběhy, jak tomu bývalo
žije - miluje: je to jen žena!
Se stolníkem, komorníkem a třemi sloužícími
žije - miluje: je to jen žena.
Nikdo ani slůvko o tobě neuslyší
žije- miluje: je to jen žena
ty však vyprávíš až do skonání
žije - miluje: je to jen žena.

PRISTĚHOVALECKÁ PÍSEŇ

Ach, ach - přicházíme ze země ledu a sněhu
od pólnočního slunce
kde horké prameny vyvěrají
kladivo bohů povede naše lodě
k novým krajinám
tam se utkáme s hordou
jež zpívá a křičí:
Valhalle, přicházím !
Dál se vlečeme, pleskajíc vesly
naš jediný cíl bude západní pobřeží.

Ach, ach - přicházíme ze země ledu a sněhu
od pólnočního slunce
kde horké prameny vyvěrají
jak vlídná pole tolik zelená mohou šeptat
příběh o zasklé krvi
o tom, jak jsme utišili příliv války
my jsme naše vrchnost
dál se táhnem, pleskajíc vesly
naším jediným cílem bude západní pobřeží
tak už raději stůjte
a pozvedněte vše z trosek
vždyť mír a důvěra nadějit může jednoho dne
navzdory všem vašim ztrátám.

PRÁTELE

Jasně světlo téměř oslepuje
i temnota noci - stále tam září
nemohu přestat - musím stoupat
hledaje to, co jsem poznal
měl jsem svou přítelkyni: ta řekla mi jednou:
"Máš lásku, nejsi sám!"

Ted je pryč - opustila mě
a já hledám jen to, co už jsem poznal
říkám: nejlepší věc, jakou kdy můžete udělat
je vyměnit si úsměv s někým jiným
je to velice snadné
potkal jsem člověka na kraji silnice
plakal, že je bez přátel
což se nedá popřít
jsi přesný, nebudu hledat
nalézajíc, cos poznal
však někdy tě bude někdo potřebovat.

Nezahazuj to, ač rmoutí tě to
jednou budeš potřebovat někoho
jako jsou tihle
tak hledej to, cos už poznal!

DEN OSLAV

Její tvář puká smíchy
po všem strachu, co skrývala
zdá se, že hezky brzo každý pochopí
její hlas je vysílen od křičení
povzbuzujíc vítěze, coseodvalují
bojí se jeden druhého
a těch dnů je jen pár
že budeš muset zas jít.

Jsem tak šťastný- já se přidám ke kapele
budeme tančit, zpívat a oslavovat
jsme všichni v zemi zaslíbené

Slyší, jak hovoří pak o nových cestách
jak chránit domov, v němž ona žije
pak žasne, co se chystá, když jí vyrazí dveře.

Říkají jí hnědá, bílá či černá
však znáš ji moc dobře
slyšíš, jak křičí o milost
když vítězové rozezvučí zvony.

Jsem tak šťasten.....zaslíbené.

Její vlak, co opouští stanici
směřuje do místa určení
jen cena, již platíš, do nicoty stoupla o dolar
ano - je to pravda!

I kdybys šel pěšky, dorazil bys tam
ač trvá to trochu déle
a až uvidíš jej v dáli
stiskneš zuby a zaběduješ.

OD TĚ DOBY CO TĚ MÁM RÁD

Dělám denně od sedmi do jedenácti
tohle fakt už není život
myslím, že to není správné
byl jsem opravdu nejvydařenější z bláznů
dělal jsem co jsem mohl
když tě mám rád - tolik rád
však od té doby, co tě miluji - miláčku
má holčičko, má baby, já chci se zbavit
své ustrašené dušičky - oh oh !
Teď každý se mi snaží namluvit
že to se mnou myslel dobře
já to zkoušel, bože - musím ti říct
že fakt jsem to dělal jak nejlíp jsem uměl
dělal jsem to denně od sedmi do jedenácti hodin
tohle už opravdu nebyl život
bože, ty víš, že nečiním dobře
od té doby, co tě miluji
já chci se zbavit té své ustrašené dušičky
plakal jsem, mé slzy stékaly jako déšť
neslyšíš, jak kanou ?
Pamatuješ, mámo, jak zaklepal jsem na tvý dveře?
Tys měla to srdce mi říct
že nechceš mě víc
otvírám dveře a slyším, jak ty zadní bouchnou
dělám denně od sedmi, sedmi, sedmi do jedenácti v noci

tohle fakt už není život
miluji tě, má lásko
já chci se zbavit té ustrašené dušičky !

NA DLAŽBĚ

Jak tak kráčím dálnicí, zpívám si jen tuhle píseň
a ten vlak, co mívá mě cestou
hned pomáhá mi v rytmu
není pochyb: ta slova jsou janá
hlas je mocný, tolik mocný
jsem jen prostý hoch a žiju ze dne na den
paprsek slunce rozpustí mraky a odvane mé chmury
co říci v takový den, jako dnes ?

Nechám běžet čas a vykročím s tebou nerušenou míli
chci od tebe pouze tvou veškerou lásku
a tu mi musíš dát
chci od tebe pouze tvou veškerou lásku
a tu mi musíš dát
jsem tak rád, že žiju a povím to celému světu
vzal jsem si fajm ženskou
a ona povídá, že jsem její muž
jednu věc vím však na jisto:
že dám jí celou svou lásku
jako nikdo - nikdo předtím!

Stojím v poledním slunci
a dávám znamení k zastavení
lidi přijdou, lidi odejdou
pohledte na mého spolujezdce po mém boku
je to děsná ostuda - oni určují rychlost
to bude určitě závod a nejlepší bude prchat !

ŠIBENIČNÍ HŮL

Kate, kate - zadrž na chvíli!
Tuším svých přátel příjezd
já jež vážili sem dlouhou chvíli
přátelé, získali jste něco od stříbra ?

přátelé - získali jste trochu zlata ?
Co pro mne máte, moji drazí přátelé?
Abych se dostal zpod tý šibenice ?

Co přivezli jste, abych dostal se
zpod toho šibeničního kůlu ?
Já nezískal jsem žádné stříbro
já nesehnal jsem žádné zlato
vždyť víš: jsme proklatě chudí
abychom dostali tě zpod tý šibenice

Kate, kate--~~zasežněnac~~ ~~bylí~~
tuším svého bratra příjezd
jež vážil sem dlouhou chvíli
bratře - máš pro mne nějaké stříbro?
Sebral jsi trochu zlata ?
Co jsi přišel, můj bratře
cos přinesl, abch se dostal zpod tý šibenice ?

Bratře - já přinesl jsem něco stříbra
přinesl jsem i trochu zlata
já přinesl jsem všeho díl
abych dostal tě zpod tý šibenice
kate, kate- obrať svou hlavu na chvíli
tuším své sestry příjezd
jež vážila sem dlouhou míli !

Kate, kate - smíchem září tvoje tvář
probůh, pověz mi už
že mohu jít kam mne nohy povedou
vskutku - máš prima sestru
ona rozehrála mou zchladlou krev
ona přivedla ji do varu
aby dostala tě zpod šibeničního kůlu
tvůj bratr přivezl stříbra
a tvá sestra poblažila mou duši.

MANDARINKA

Odhalující letní den
já shledávám, že mizím v šedi

ty hodiny- ty přinášejí mi bolest!
Manderinko, mandarinko!
Živoucí odkaze snu!
Byl jsem její láskou a ona mojí královnou!
teď však nás dělí tisíc let
dumám, jak to všechno bylo
zda-li ještě vzpomínka na tamty časy
zda vzpomeneš i na nás dva ?
Já ano !

TAKHLE

Já nevím, jak řeknu ti, že nemohu si s tebou hrát už víc
já nevím, jak dokážu, co říkala mi máma
můj příteli, hochu ze sousedství...
Já nevěřím, co lidé povídají
ty budeš se chovat velice nenuceně
jsem spokojen, jak trčím tu v práci celý dlouhý den
ty jsi na opačné straně města.

A když skončím, vidím tě vykračovat si
proč tvé oči na mne nespočinou ?
Snaž sis nenašel už jinou zábavu ?
Co říkala máma ?

Takhle - takhle by to mělo být
řekni mámo: takhle by to mělo být ?
A včera jsem tě viděl stát u řeky
naly to slzy, co plnilo tvé oči
ale všechny ty leklé ryby
jež leží v mrtvé vodě
ty tě tak hypnotizovaly ?

Včera jsem tě viděl stát tam u řeky
viděl jsem tě líbat slabounká kvít a
však vše co žije, rodí se, aby uhynulo
tak říkám ti, že na ničem fakt nezáleží
a ty jen stojíš a pláčeš.

Já nevím, co k tomu mám říct, když sluch se obrací
však na čase je pohlédnout a pohlédnout zase

zda to, co vidíš je to, co by mělo zůstat
takhle.....

SRON - X - AUR STOMP

Postrehl jsem, že se na mě díváš
takhle to má být
jako list patří stromu ušlechtilému
těch sladkých časů, co jsme si užili
já zpívám píseň lásky, tolik rád
a vždy rozesmátý
a nikdy smuten tak vznešeně
jak kráčím tou venkovskou alejí
já zpívám ti píseň - poslyš
jak volám tvé jméno !
Naslouchej větru, jenž šeptá mezi stromy
vyprávěj matce přírodě o nás dvou
nuže, ať slunce jasně září
či naše cesta nejtemnější nocí vede
my vybrali si ji, vždy ta pravá - tolik ryzí
ach, může mít tvá láska tu moc
když tolik lásek ztroskotává?
Půjde naše láska dál a dále ?
Přijď - není to daleko
pověz mým přátelům po celém světě
že není nad společníka modrookého
přijď už teď, ať povím ti, co ztrácíš
v těch cihlových zdech !
Tak jednou věcí jsem si jist :
že přátelství je tolik ryzí.
Andělé zpívají všude kolem mých dveří
zbývá mi než udělat jedno:
strávit svůj přirozený život s tebou...
Tys ta nejpevnější opora, jakou znám!
Až zestárneš a tvůj zrak ztratí jiskru
my stále budeme kráčet venkovskou alejí
já budu zpívat tutéž starou písničku
poslyš, volám tvé jméno !

KLOBOUK DOLŮ PŘED ROY HARPEREM

Když jsem prostě udělal kravál
věřím, že se jich zetřesu
ber mě, holka, neváhej
vidíš, podle toho soudím, že doba už uzrála
že musím udělat kravál
musím se jich setřást
já byl týrán a věřím
že třesu se toho
nejsem opice, neumím šplhat po stromech
žádná ženská s bronzovou tváří
ze mne neudělá opičáka
já nejsem opice...

Poslyš, mámo
dal jsem svý holce šek na 20 dolarů
jestli ~~neudělá~~ tohle neudělá své
pak moje bouchačka jistě ano

Jo, dal jsem svý holce.....

ČERNÝ PES

Říkala máma, že cestou, jež se dáváš
 pořádně se zapotíš - pořádně si mákneš
 dětským zvykem zviklán na tom se spálíš
 na tom se popícháš
 když kráčíš touhle cestou
 hlídej si svoji kapku medu
 nemůžeš ji minout !

musím už utíkat - nemohu zůstat
 mám v ruce plamen
 nemohu sidopřát oči, jež planou rudě
 anž o tobě, jež mi táhnou myslí...

Netrvalo dlouho a já pochopil
 co lidí míní pojmem "vyčerpaný"
 utrácela mě eníze, vzala mi auto
 začala říkat přátelům, že chce být hvězda
 já nevím, ale kdosi mi řek
 že nohaté ženské nemají duši.

Ted' si jen přeji, když se modlím
 ať solidní ženská přijde mi do cesty
 já potřebuju žít
 ať vezme mě za ruku a neříká mi lži
 ať udělá mě šťastným !

ROCK'and ROLL

Už je to dlouho, co jsem dělal rock'n'roll
 už je to dlouho, co jsem se toulal
 oh - ať se tovrátí, ať se to vrátí
 tam, odkud přicházím, už je to dlouho, dlouho
 osamělé, tolik osamělé časy to byly!
 Už je to dlouho, co vyšla kniha lásky
 už nespočítám ty slzy života bez citu
 zaved mě zpátky, zpátky odkud přicházím

už je to dlouho, dlouho, dlouho
osamělé, tak osamělé časy to byly
zdálo se to tak dávno
co jsem se s tebou procházel pod měsícem
dávaje si sliby, co nemohou vyjít
otevři svou náruč- nekchej mou lásku vyplout
už je to dlouho, dlouho, dlouho
osamělé - tak osamělé časy to byly!

BITVA NEKONEČNA

Královna světla uchopila luk
a pak se obrátila k odchodu
princ míru se pomiloval se soumrakem
a vyšel samotný do noci
zpívej rannímu světlu- pán temnot noci ti vyrazí
a čas nám všechno rozpraví
zaslechnu dunění kopyt dole v údolí
a čekám na anděly avalonské
prahnoucí po východním žáru
jablka v údolí rodí se
země je bohatá starostlivou péčí
obsloužit se nezapomeň
tanči v temnu noci, zpívej rannímu světlu
jablka už hnědnou až černají
avšak tyranova tvář je rudá
ach - válka, to je sborový pokřik
seberte své meče a utečte
tu nebe je plné dobra a zla
což smrtelníci nikdy nepochopí : inu, noc je dlouhá
kapičky času jen zvolna kanou
oči ztýrané deštěm čečejí na východní záři
ta bolest války nemůže převládnout
nad přísahou pak po otavách danou
bubny rozechvívají ty staré hradní zdi
a zvonivé přízraky v černém vyrazejí
dej se k nim - oh, zpívej, když pozvedneš svůj luk
vystřel přesněji, než kdy dříve
žádné výhody nemá oheň za noci

jenž osvětlí ty tolik chladné tváře
oh - tanči v temnu noci !
Zpívej rannímu světlu!
Magické runy jsou vepsány ve zlato
to k návratu obnováhy: konečně již slunce září
mraky smutku odplouvají a z plamenů draka temnot
sluneční jas oslepuje můj zrak...

SCHODY DO NEBE

Ta paní je si jista, že vše je zlato, co se třpytí
a koupí si i schody do nebe
když tam dorazí, pak sezná
že obcnody jsou otevřeny
však slůvko "jen" a má vše, proč přišla.

Na zdi je znamení, však ona chce být si jistá
vždyť znáš to: slova někdy dva významy mají
tam na stromě u potoka sedí zpěvný pták
co zpívá jen někdy- všechny naše myšlenky zpochybní
tu pocit dostanu, sotva pohlédnu k západu
a má duše volá po odchodu
v myšlenkách mám kruhy kouře
odplynou korunami stromů
s hlasy těch, co stanuli v úžasu.

Brzy se vše rozšumí, dáme-li se všichni do zpěvu
pak dudák povede nás k rozumu
a nový den rozední se pro ty, jež dlouho vytrvali
a lesy zazní ozvenou smíchů
a to mě naplňuje štěstím.

Tím shonem ve tvém živém plotě, tím se nedej zmást
to je pouze jarní úklid pro královnu máje
ano- jsou dvě stezky, jimiž se můžeš dát
však konec konců je pořád čas
změnit cestu, o níž kráčíš.

V hlavě ti hučí - nepůjde to
v případě, že nepochopíš
tu dudák tě vyzve, aby ses přidal

drahá paní - slyšíš, jak vítr duje ?
A chápeš již, že tvé schody
spočinou v šepotu války ?
A jak trmácíme se dále cestou
tu naše stíny převyšují naše duše
tam kráčí dáma, co ji všichni známe
rozžíná bílé světlo a chce ukázat
já vše neustále obrací se ve zlato
a posloucháš-li pozorně, ten nápěv přijde konečně k tobě
když všichni jsou za jedno
a jeden za všechno: být skálou a nedunět !

TANEC MLŽNÝCH HOR

Kráčejí takhle parkem jednoho dne
co myslíš, že jsem spatřil ?
Davy lidí sedících na chodníku
s květy ve vlasech, řkouc:
"Hej, chlapče, chtěl bys podrábat ?"
Víte, jak to je: fakt nevím kolik bylo hodin
tak jsem se chtěl jich zeptat
zda bych mohl zůstat na chvíli
ani jsem si nevšiml, že se děsně setmělo
tak jsem byl, opravdu bez sebe
tu přikročil ke mně policajt a říká:
"Což to takhle všechno srovnat ?"
Tedy, abys věděl- pozvali nás na čaj s trochou legrace
povídal, že jeho přátelé by nechali plavat
proč se na sebe dobře nepovídáš ?
Proč nepopíšeš, co vidíš? Nemáš to rád ?
Trčím tam šetrně složený jak kniha v polici
práchnivšiv a rozbít se to nepokusíš
je to fakt jedno, jestli přicházejí
já vím: všechno je to duševním stavem
radši už zavři oči, lidem je to jedno- fakt že jo
odkud přichází tlak
takže jsem se už rozhodl, co udělám
sbalím se a vzhůru k mlžným horám, kam dobrá nálada
vystoupí též přes kopec, kde hrdost a odvaha
kvapem vzlétnou

ČTYŘI PRUTY

Oh, baby - je čas nařikání ! Oh, baby- musím spěchat
musím naříkat, abych našel cestu
musím naříkat, abych zmizel
vždyť víš, že musím pryč od tebe
oh, baby - rudne ta řeka, oh baby - v mé hlavě
dostává se legrační pocit
nemyslím, že vydržím dlouho
a když sovy houkají do noci
ach, baby baby baby baby - když sovy začnou lkát
baby baby baby - jak se cítíš ?
Kdyby řeka vyschla, jak by ses cítila ?
Blázínku - duha už přestala
je to jako poupě pro ty, co se skrývají
co skrývají svou lásku do hlubin života a ruínují sny
jež všichni takové jsme znali a když sovy.....

PŮJDU DO KALIFORNIE

Já strávil své dny se ženou nevlídnou
vykouřila všechny cigarety a vypila všechno víno
tak rozhodl jsem se začít znova
půjdu do Kalifornie s bolestí v srdci
povídal kdosi, že přebývá tam holka
s očima plnými lásky a květy ve vlasech
risknul jsem to velkým tryskáčem
nikdy si nenech namluvit, že jsou všechny stejné
moře bylo rudé a obloha šedá
já žasnul jen, jak po dnešku mohl přijít zítřek
hory a kaňony začaly se třást a chvět
jak děti slunce procítaly

Jakoby z hněvu bohů dostali jsme do nohou
a začali jsme plachtit
myslím, že se můžeme utopit
hodíme záchranu, stihnu-li vůbec ještě
sejdeme se tam, kde pěšina přímo vede do výšin
abych našel královnu bez krále

říkají, že hraje na kytaru, křičí a zpívá lalala
vzlétám s bílou mřinou v šlápějích svítání
snažíc se nalézt ženu, co nikdy se nenarodila
stojím na kopci v horách mých snů
a říkám si, že to není tak těžké, jak se zdá

KDYŽ PUKÁ POBŘEŽNÍ HRÁZ

Bude-li stále pršet, pukne pobřežní hráz /2x/
a až pukne tahle hráz, nemám proč už tu zůstat

Vetchá stará pobřežní hrázi
naučilas mě bédovat a ronit slzy
má co si odnáší
a člověka hor nutí opustit domov

„Není ti úzko, když se snažíš najít cestu domů ?
Ty nevíš, kterou cestou se dát ?
Když půjdeš cestou dolů na jih, nedají ti práci
neznáš-li Chicago....

Pláč ti nepomůže, modlení ti nepřinese nic dobrého /2x/
když puká pobřežní hráz, musíš jít

Seděl jsem celou noc na pobřežní hrázi a sténal /2x/
myslíc na své děvče a svůj šťastný domov

Půjdu do Chicaga
lituji však, nemohu tě vzít
sejdi dolů, vydáme se tam...

/ s v a t y n ě /

PÍSEŇ ZŮSTÁVÁ STEJNÁ

Já měl jsem sen - bláznivý sen
cokoliv chtěl jsem znát
kamkoliv potřeboval jsem jít.

Slyš můj song - zpívej s ním
každou písničku, co znáš
vše co je malé, musí vzrůstat.

Kalifornské slunce, sladký déšť Kalkaty
záře hvězd Honolulu
píseň zůstává stejná

Zpívej Here Here, tanči Hoochie Koo
světla měst jsou tak jasná
jak jimi kráčíme a prokluzujeme.

PÍSEŇ DAŠTĚ

Tohle je jaro mého milování
tu druhou roční dobu
je mi nutno a dlužno poznat
tys sluncem při mém růstu
tou trochou tepla, co cítil jsem už
není těžké poznat pocit žáru
já sledoval ten oheň co tak dlouho plál
je to léto mých úsměvů
těch, co prohlý hlídačům zármutku
hovoř ke mně jen svýma očima
to tobě patří ten můj nápěv.
Není těžké rozpoznat
že jasnější to je všem z času na čas

Promlouvám, promlouvám
cítím se chladnější než zima
já nikdy nemyslím na odchod
proklínám tmu, která se tu rozprostírá
ale vím, že tě miluju.
Ale vím, že tě miluju!

Tohle budou žně mých citů
a větry stejně stoupají a klesají
to je štěstí v oddanosti
a abych věděl, musím držet pochoďen
tohle je závada v kvocientu nás všech
a deštník musí kapat.

ZA KOPEC DÁL

Hej paní, ty máš lásku
jenž já potřebuji snad víc než dost
ach, drahá - kráčeš chvíli se mnou
ty lásku dáváš a já ji potřebuji - tak mnoho.

Mockrát jsem miloval
mockrát jsem byl bit
mockrát zíral u otevřené cesty
mockrát jsem ~~lhal~~ lhal
mockrát poslouchal
mockrát jsem koukal
co je to tu ještě k poznání.

Mnoho snů se plní
i těch se stříbrným lemováním
já žiji pro svůj den
a kapsu plnou zlata.

Zralý je ten, jenž už ví, co ztrácí
a mnoho lidí, mnoho lidí
nevidí tu otevřenou cestu
mnoho je slov, jež vykřikuješ
táže se na věci, co opravdu už měl by znát.

GRUNGE

Chtěl bych ti říci o své zásadě
nikoho nejmenovat - ale ona je fakt dobrá
nepovím ti ani odkud je
kdybych to udělal, přišel bych zas
ne - nepovím to, i když bych mohl
avšak vím svoje
budu už vyprávět o své dívce
otevru noviny a co dám:
moje holka kouká na mě !
A když se toulá, tak se toulá
a když povídá, tak povídá
a když se mi koukne do očí, je to můj díblík
chci ji pro sebe
pověz holka, co mám pro tebe udělat?
Chceš, abych tě miloval?
Jak to zařídit? Miluješ už jiného
nebudeš mi říkat Pan Ubožátko
ne, nepotřebuji žádný soucit

Neřeknu ti nic, nemohu říct víc
než je to opravdu
mý baby a řeknu ti taky, že ji mám tak rád
a že patří k těm, co fakt bych chtěl milovat
a řeknu ti víc, je to mý baby
bydlí v sousedství
ona je ta pravá - jen ona
neřeknu ti jedno, co už bys měl vědět
že ona je mý baby a já ji mám tolik rád
a že ona je jediná věc, co mě fakt rozšoupne
a že miluje láskou, již plní celý můj svět
je to holka, že o ní skáču a křičím
je z těch, u nich poznám
oč tu vlastně jde...

DNY TANCŮ

Dny tanců jsou tu zase
jak letních večerů přibývá
mám svůj květ, mám svou sílu
mám ženu, co chápe.

Ty víš, co je dobré
řekl jsem to: fajn
ty víš, že vše mám ve svém srdci
budeš jenom mou, tou pravou - jedinou
to takhle se má začít?

Bláznovství je na anadě v tom
co oblékáš si na sebe
a malý flám je precedens
když večer teplem sálá.

Řekl jsem tvé matce
že vzal bych si tě domů
však nepověděl jsem jí
že nemám žádný fáro
viděl jsem lva - stál sám.

Dny tanců jsou tu zas
jak letních večerů přibývá
ty jsi můj květ - tys má síla
ty jsi má žena, co mě chápe.

D'YER MAKER

Oh, oh - ho, ho, ho
nemusíš odejít, oh, oh, oh
nemusíš odejít, oh, oh, oh
baby, prosím tě - neodejdi!

Aj, aj, aj, aj, aj!
Těch slz, co jsem vyplakal, aj, aj, aj
těch slz, co jsem vyplakal, aj, aj, aj
baby, prosím tě, neodejdi.

Když pročítám dopisy, co jsi poslala
jsem u nich šílený - šílený - šílený
když čtu noviny co mi donesli
je mi z nich smutno - smutno - smutno
však dosud tě tolik miluji
nenechám tě odejít
miluji tě - ach, baby, miluji tě!

Oh, oh, oh - oh ho- ho- ho!

Pokaždé, když vzdechnu- ach, ach, ach
pokaždé, když se ohnu- oh, oh, oh
baby, prosím tě - neodcházej!

Aj, aj, aj, aj
zranilas mou duši
zranilas mou duši - aj, aj, aj, aj
drahá, prosím tě, zůstaň

Oh, oh, oh, oh
nemusíš odejít, oh, oh, oh
nemusíš odejít- oh, oh, oh, oh
baby, prosím tě - zůstaň!

BEZ MILOSTI

Zavři dveře - zhasni světlo
oni dnes večer budou doma, víš
sníh hustě padá
a Thorovy větry ledově dují
chodí v oceli, tolik blýskavé a opravdové
nesou zpátky zprávy - ty musíš doručit
vybrali si pěšinu, kde jeden sotva přejde
oni neznají slitování a nežádají milosti!

Kráčejte se smrtí bok po boku
tu ďábel svádí každý jejich krok
sníh brzy zavine jim stopy
ta psíška osudu teď vyjít víc

nesou zpátky zprávu, jež musí doručit
a vyburcovat se pro mě, pro tebe
vzali to pěšinou, kde sotva jeden projde
oni neznají slitování a nežádají milosti!

OCEÁN

Zpívám na slunci, směji se v dešti
hádám při měsíci, dovádím v obilí
nemám čas pobalit si své věci
mé kroky jsou již venku
mám schůzku - nemohu se opozdit
na ten velký bál.

Zpívám oceánu - slyším jeho velký řev
zahrej pro mne, zahrej pro svobodu
a zahrej vůbec toho víc!
Zpívám o velkých skutečích a o slunci
co prozáří tento den
zpívám v oceánu: copak ztratil cestu ?

Sedím poblíž, zpívám písně
dokud z noci nevzejde den
zpíval jsem na horách
ty voda vzala
teď zpívám všechny své písně
a je to fakt správný způsob začít.

+ + + + + + + + + + + + + + + +

KRÉMOVÉ VĚNEČKY

Ach, dej mi pokoj, miláčku
prohrával jsem celou noc
možná, že vypadám jako ~~prohříváček~~ prostáček
ale sama uvidíš, že se mýlíš.
Pochopíš, miláčku, že už nejsem cizí
tak už to bylo kdysi
vím, že čekáš ve dveřích
tak už tomu kdysi bylo
oblékla sis potom noční košili a také svůj župan
za chvíli ti všechno svléknu
svléknu župan i noční košili
měla by ses bránit, když to budu dělat
mám rád tvé krémové věnečky
jestli je zítra upečeš
prosím - nech mi jeden kousek
starý dobrý kousek tvého krémového věnečku
jeden tvůj věneček - jeden tvůj věneček s krémem...
Nech mi, nech mi, nech mi....
drobek tvého věnečku s krémem...

TULÁK

Zavítal jsem do Londýna: spatřil jsem 7 divů
ale je to trochu daleko
na toulkách jsem si už zvykl
časem bych však zaváhal
vždycky jsem věděl, k čemu to slouží
nikdo nezakazuje: umím se přizpůsobit
korouhvička se staví tak, jak vane vítr
kdybychom my jen mohli vzít se za ruce
a pocítit bolest ?

Když mne osud seslal, viděl jsem vládce
co vládne vším - potichu u komína
slyším volání znepokojených řek
a vítr křičí, lásko, nepřetrvává
moje milá zůstala na odvrácené straně glóbu
kdybychom mohli jen vzít se za ruce
teď hraju uprostřed noci !

Leč odcházím, jdu tou zlatou ulicí
slyším, jak hrají, ale nevím kam jít
řekneš mi, drahá, kterou cestou mám jít ?

Ach, jak bych měl vědět
jak nás všechna ta hrdost zemských nemotorů
ponechává v tomto představení, řídí náš čas
pohled: dohořívající svíce
rodí se snad nový svět z ruin starého?
Ach, kdybychom jen mohli se vzít za ruce
To je vše.....

KDYŽ UMÍRÁM

Když budu umírat, nechci žádný pláč
vše, co od tebe chci je, abys mne vzal domů
ano, ano, ano- teď mohu umřít
Ježíš mi připraví mé smrtelné lože

Potkej mne, Ježíši, potkej!
Potkej mne v polovině nebes
jestli budu muset nechat svá křídla
dej mi nový pár, ano, ano, ano
teď mohu umřít
Ježíš mi připraví mé smrtelné lože!

Ach, svatý Petře - před branami nebes
můžeš mne vpustit ? Nikomu jsem neukřivdil
neudělal jsem nic zlého !

Ach, Gabrieli, nech mne zatroubit na tvůj roh!
Nikomu jsem neukřivdil- byl jsem jen malý a mladý
nikdy jsem nechtěl nikomu ukřivdit, ani jednou ne !

Udělal jsem někomu něco dobrého
musel jsem něco někomu udělat
něco dobrého - věřím, že ano
viděl jsem usměvavé tváře a lesk šminky
a viděl jsem je v ulicích, viděl jsem je v ulicích
a viděl jsem je v lidech
a slyšel jsem je ve svých krocích
vím, co lidé potřebují a řekl jsem:
"Odpusť, Pane, celá moje láska je tvá
můžeš mi ji odejmout, ale jen trochu zábavy- moje činy!"
Ach, moje nekalosti - m je nekalosti !

NEBESKÉ PRAHY

Dovol mi vzít tě do kina a já ti něco ukážu!
Prosím, důvěřuj mi!
Mohu upravit tvou zahrádku ?
Právě z těchto svatyní vylétají
vidíme je, bílé holubice
z temnoty se rodí Satanova dcera
ale je to jenom film, jak víš...
Mám na rameni andílka, moje oči jsou jak zlato
dovol mi navštívit tvou zahrádku
zaseji v ní černou lásku
takže se svět točí čím dál tím rychleji
točí se to taky tak hlava ?
Necht ti je hudba učitelem
uslyšíš ten učitelův hlas ?
Nemá cenu dál plakat, protože z toho se jen zešílí
bolí to, poslouchat lháře
nebo je to jediný svět, jaký znáš?
takže pojďme spolu do kina a já ti něco ukážu:
prosím důvěřuj mi- mohu upravit tvou zahrádku ?

ROZMÁČKUTÝ POD NOHOU

Označila mne láska, hezky elektrická
no co: mohl bych se rozložit na cestě
to nejsou kecy, mluvím o lásce...

Vem toho zarostlého chláпка, schovej ho pod střechou
mohl bych makat celou noc
skončíš za 15 : mluvím o lásce...
neosvětlené auto - setkáme se v nebi
speciální tradice ať ukojí tvé oči
elektrická klimatizace, díky ní odpovídám
určitě mi zkazí oči a ty kritizuješ
dobrá: touto cestou, možná jsem chlap
užívám benzín, potřebuje venkovský vzduch
přijed'k opravě každých 100 mil
dej mi příležitost, miláčku
vyzkoušet tvůj hlas
i když jsi muž , teď rozumíš
je divné, jak se cítí: mluvím o lásce
snad mluvím o lásce...

KAŠMÍR

Ach - ať mě slunce udeří do tváře
hvězdy vyplní mé sny
jsem cestovatel všemi druhy porostů
být tam, kde byl
sedl jsem si s generály
neslyší, ale zřídka vidí
hovoří o dnech, pro které viděli cesty
vše se objeví.
Žádné písně z jazyků žijících vděčnosti
zvuky dráždí mé uši
nemohl bych z těch zaslechnutých slov
zopakovat ani slovo
historie byla úplně jiná
letěl jsem - bezpochyby jsem letěl
nikdo nepopře, že jsem se vznášel
v bronz se mění vše, co vidím
tak, jak zapadá slunce za zem, pálí oči pískem
když zrakem sleduji ten pustý kraj
nemohu zabránit, jak cítím

Ach, má lásko, ta bouře zmizí beze stopy
jak myšlenky během snu
on mne přivedl na toto místo
plátno žluté pustiny
Tančil jsem ve světle letního měsíce
a znovu se vrátím
až pyl, jež se vznáší vysoko v červnu léta
poplyne do Kašmíru
ach, otče čtyř světů
napni mé plachty přes moře bez přípravy
leč s tváří sirotka nosící pásmo obav.
Když jsem na cestě, mají mé stopy zůstat ?
Mám dost, dost - chci tě tam vzít

VE SVĚTLE

Když cítím, že už nemůžeš dál
a tvá kola se potápí
tehdy uvěř a nezmýlíš
v tom světle najdeš cestu
uvěřilas někdy, že bych tě mohl nechat
stát na okraji chodníku?
Hej, baby, já vím co to znamená umřít
ponořil jsem se na samé dno duše
chci ti je ukázat, jak jsi ještě mladá
protože jsi ještě nikdy nebyla na mé cestě
Poslouchej, byl jsem tam
pro tebe taky vůbec nemusím být
a ty pro mne také ne
dej mi polovinu své lásky
a když budeš cítit, že už nemůžeš dál
ve světle najdeš cestu
i když větry změn kolem tebe mohou hřmít
bude to tak navždy, protože láska je bolest
může tě pozřít, nikdy nejseš sám
budeš se dělit o tvou lásku ve světle
každý potřebuje lásku...

NA MOŘSKÉM POBŘEŽÍ

Na břehu moře vidím plout lodě
slyší ti lidé, co říká malá rybka
otočili se, otočili se
na ulicích města vidím
jak lidé běhají, honí se
není čas, není, to je ten druh dne
stále se otáčíš: všimnul sis
jak dobře si pamatuješ věci?

Každý den ti bude klást prostou otázku
i když časem je strašně těžké to říci
v dále za městem slyším, jak zpívají
zpívají o vzrůstu- vědí, kam jsou
otočili se, otočili se
zpívej nahlas slunci
silně se modli za déšť
ukaz svou lásku paní Přírodě
a ona se znovu vrátí
lidé se odvrátili...

MINULO DESET LET

Jak bylo, bude znovu
i když někdy bývá různě
řeky tečou vždy do moře
slepí špehové štěstí
každý má svou stopu
na křídlech slova snad v dravých ptácích
Pane, časem způsobuje to, že cítím
musel jsi vyrůst, leč jako orel, co opustí hnízdo
máš před sebou dalekou cestu
změny vyplňují můj čas
se mnou je všechno v pořádku
dokonce o tobě myslím o tom, jak to bylo
Copak jsi opravdu někdy někoho potřebovala ?
Copak jsi opravdu někdy někoho chtěla ?
Nejlepší dny tvého života, pamatuješ si na mne?
Chutná to tak dobře, protože to bylo poprvé
oči se ti nelesknou, spíše zamlžují
vezmi si mou lásku na cestu
abys měla horoucího přítele

copak tě napadlo, že musíme dosrůst
my jsme orlové svých pocitů
před námi je dlouhá cesta
jsi stále v mých snech, to mě škvapuje
nemyslel jsem si, že tě uvidím
tak to bylo, miláčku, nikdy tě neopustím!

NOČNÍ LET

Dostal jsem zprávu od bratra v zahraničí
rozloučil jsem se se svými kámoši
sbalil jsem všechny naděje do bedny
protože vím, že se odlet blíží
ach, potkej mne dnes ráno
potkej mne uprostřed této noci
ach, přichází takové ráno
ach, přichází takové ráno- copak tě to nenávidí?
Aby ses se mnou dobře cítila ?
Vyskočil jsem na vlak, co nikde nestaví
odněkud vím, že nikdy
nezaplatím cenu této jízdy
někdo mi vtiskl do rukou zbraň
povídá, že jsem ten typ chlápka pro boj
ale já jsem unaven
ach, potkal mne dnes ráno
potkal mne uprostřed této noci
ach, také již přichází ráno
copak tě to nenavádí ?
Aby ses se mnou cítila dobře ?
Maminko, asi už odcházím
nic mne tu nedokáže zadržet
to musíš být připraven, je čas na cestu
stojím tam, buším do dveří
chtějí mne odtud sebrat: pozdrav mne, pozdrav
nezazvoníš na zvon?
Zazvoň hlasitě, čistě
pane strážníku, udeř do zvonu
rozkaž lidem odtud odletět!

Kdysi jsem viděl obrázek ženy s dítětem
velice, velice divný úsměv
jsme uprostřed měnícího se osudu
když se vlak zastaví, usmějme se
ach, potkej mne dnes ráno
potkej mne uprostřed této noci
ach, přichází již takové ráno
copak tě to nenavádí
aby ses se mnou cítila dobře ? Let!

ROZPUSTILÁ PÍSEŇ

V nočním snu jsem sám začal pochybovat
obrátil jsem se, abych sám uviděl
kolik toho dokážeš přenést stejnou modlitbou
nejsem plamen, opravdu miluji všechno
začal jsem kráčet přes plameny, co, přicházejí
sny za námi - to jsou mé snové vize
vím, že už přicházejí
zůstal jsem zde, něco mne drží
šílený život: viděl jsem strašného člověka
dej mi vědět, že přišel čas
rozhleďni se: ztratil jsi rozum?
Pamatuj: dokonce i řeky běží!

Ve vzduchu je čas a myslím, že je to on
ach, to temno zde je chladné
začal se nový den, nový den, ano.
Řekla jsi "ahoj" - moje tvář se změnila
někdo zná cesty budoucnosti: buď mým ohněm
mým svatým plamenem, když se točí mé kolo !

BOOGIE SE STU

Když jsem s tebou, maličká
musím se vznášet
nechci tutti-frutti, žádné žvásty
pojd', miláčku- rock, rock, rock !

ČERNÁ VESNIČANKA

Hej, hej- mámo- co se tady děje ? /2x/
Nemělas mi říkat, tak mne zahanbovat, že mě máš tak ráda
nemělas mě tak zahanbovat
nemělas mě nechat s pivem v obličeji
proč se mnou tak špatně zacházíš?
nemělas mě mučit , jak jsi to udělala
nemělas mě nechat s pivem v obličeji
jak jsi tohle mohla udělat ?
Nemělas mi říkat, že jsem tvůj chlapeček .
hej, hej, mámo - co se tady děje ?
Nemělas mě říkat, že budeš vždycky se mnou
nemělas mi říkat, že budeš mou růžovou snoubenkou
co s tebou, mámo ?

ZNOVU NEMOCEN

Z okna červené limuzíny jsem zachytil pohled
tvých pěkných modrých očí
zakrátko ti bude 16 - jak ten čas letí: Znáš mě jménem?
Vypadám stejně? Víš, že jsem ten
koho potřebuješ, maličká?
Mnoho dětí ze tvých teenagerovských snů
v čekárně hotelu ráj
či cirkus královny Los Angeles
nakonec jsi se naučila létat
výš, vysoko, dětino
stále neznám tvoje jméno
víš, že jsem ten, koho potřebuješ
musíš mi to říct!

Věř mi, věř- rty jak třešně
na lůžku královny
pojď, důvěřuj mi
řeklas, že mě miluješ
když ti bylo 13
chichotáš se, chichotáš se potichu
musím ti říct, že jsem ten
koho chceš...

A každý ví, že jsem ten
koho potřebuješ !
Pojď, pojď, pojď - všechno je naše
v té chvíli mezi jsme výše a výše
to jsou oni - v letadle
znáš mé jméno, vypadám stejně
víš, že jsem ten, koho potřebuješ...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
POSLEDNÍ ACHILESOVO PŘÁNÍ

Nebylo ještě ani ráno, když nám řekli
že je čas jít
a když jsem přišel za tebou
usmála ses na mne
jak bychom mohli odmítnout
ach - radost, kterou jsme spolu prožili
prožíváme, jako věčné say
ach - písně, které zpíváme
- konečně volní !

Spali jsme a zivali, leskli se a líbali
ti, kteří žádají vědí
podívej se na podivíny, co křičí a syčí
dábel čeká ve své díře
prostě odpluj
písčítá země a nové dny
ach, dotknout se enu
oči nikdy neviděly...

v slunce, v poledne, o půlnoci
opanovat především život
spoutané milostné výsledky
rozbité v prach, leží na zemi
ach, osedlat vítr, udupat povětrí!
Ach - hlasitě se smát
mýlit se nad davem!

Vyved' nás zpoza těch vyřezávaných rostlin
které se skrývají pod balvany
dokud nezazní zvon
znamení, že královská výsost
tak daleko, tak vzdálena by měla být.

Místo, jež se zdá v životě novým
může být věčným darem léta
tak dalekým a odlehlým
ach - ten sladký refrén
zakrátko objevený v objetích slávy
ach - já zůstanu
nyní spím, abych se opět probudil.

Jedno místo je málo
když se objeví ohromná Achillesova ramena
ach, nebese skoro na Zemi
vím, že se spustí déšť...

O TVŮJ ŽIVOT

Sedíš sama a držíš mě
máš mě ve své hlavě
tvůj jazyk se předvádí
používající emocí
ó, příteli - zachraň mě
a ona na to: " Chceš kokain ?"

Není čas na lítost v tomto městě ponížených
nemyslíš o pochybách ?
Další stanice je hned za halou
hej, rozhlédni se!
Chceš vědět, zda můžeš létat ?
Nech pocítit tu volnou ruku
to jsi naplánoval

Když foukáš do mé hlavy, musíš foukat dobře
foukej, maličká, ze všech sil
jestli se do toho pustíš, mámo
udělej to, jak nejlíp můžeš
učiníš to pro svůj život, pro svůj život .

Musím tě mít, maličká, ale nevím jak
propustit tě, dítětno, nemohu nic udělat
najdu si krystal a dokud se ti nevzepřu
měl bys vyjet na trasu
teď je tvá scéna prázdná

Přistál jsem - nemohl jsem to snést
jsem zpátky - už jsem to prožil
volám za svým životem

KRÁLOVSKÝ ORLEANS

Láska pro jednu
dávej pozor, jak ji používáš
snaž se, aby to trvalo celou noc
dej si pozor, co vybíráš
nenech se nachytat!

Jeden můj známý odejel do Louisiany
našel špatného chlápka, aby s ním bojoval
a když udeřilo slunce
zastřelil svou x Zuzanu
... zahodil zbraň - ano !

Teď boj ustal: čerstvý vzduch do barů
láska se rozpaluje
boj je proto, abychom dokázali
že ještě žijem: whisky !

Na ulici Bourbon /znáte ji dobře/
uvidíš mé přátele
jak hledají něco otevřeného
jeden chce kačeřníka
ale já s o vlasy starám sám
ty jsi mou malou královnou
a jistě víš, jak s tím zacházet
možná byl ten striptýz dobrý
ale přesto jsem odešel
zasažen střelhou a polit bezovým vínem.

Láska pro jednu: dávej pozor, jak ji používáš
snaž se, aby to trvalo celou noc
dej si pozor co vybíráš
nenech se nachytat!

VÝLUČNĚ MOJE VINA

Ach, jen moje vina- jenom moje vina
chci zachránit svou duši
ach - je to jen má vina!

Zlý je nad cestou - nad cestou ďábel
točím se po čáře, ničí vina - jen má!
Ďábel skočil na song
ďábel skáče - ding - dong, ding - dong
dokud bude živý, bude bušit do gongu
ničí vina, jen moje
ta opice na mém hřbetě
musím změnit životní styl
ničí - jen moje vina.
Ještě se určitě setkáme- ničí vina, jen moje.

ROCK V OBCHODĚ S CUKROVINKAMI

Cože, maličká- nechtěla bys chlápka jako jsem já ?
Ach, maličká- tak rychlého, jako žádný jiný ?
Děťátko, chtěl bych se podívat do tvých modrých očí
je to víc, než kdokoliv mohl by dokázat

Viděl jsem tě na ulici- chci to hned a hned, ~~xxx~~ vždycky
baby, nevypadáš tak, jako bys chtěla
když už se mám strefit
dívko - znásilnění - to zní dobře !

Miláčku - raději spi na podlaze v koupelně!
maličká - postavila ses daleko ode mne
mám rád žebračku o které jsem si s jistotou myslel
dovol mi to udělat s tebou na záchodě
nedělej zbytečný drahoty !

Ukaž mi něco na svém stříbrném talířku
nedávej půl libry, dej celou váhu - víš
dej to, co máš - to co máš, to co máš
je to fajn, maličká - celou dobu je to fajn...

PŘÍLIŠ HORKO

V jedné chvíli mne to spálilo
nemohl jsem snést horečku dne
když jsem zjistil, že jsem ztratil čas
no a co- pánové? Nemohl jsem čekat
mám přátele, co mi podají ruku
věrné přátele
stává se, když jsi starší
že máš druha
který ti rozvrací všechno pod rukama

Na rohu Beaker a Nowhere
v zemi neúplného dne
mráz mi běhá po zádech
ležím ve vojenském hrobě
takže nezkoušejte spoléhat na sebe
jsem napůl omámený a zstrašený
zkoušel jsem najít sněžný balvan
co se nerozpouští.

Kopytník převlečený za pořádek
ohlašovaný jako nevolník nebes
slunce se noří do mé duše
a ruce se mění v hlínu
nemám naplňovat stopy jetelinou
nemusím klepat na dveře zdatnosti
proč nepoprosíš mého šéfa, aby zpomalil ?
Povídej mi o lásce !

Nevydržím ten orchestr, abych nevykořisťoval
hledám ty oči moudré tak
když hrají ze srdce na matraci
všechna šťáva vytekla z těch chlápků
teď, když je vše nakonec zamlžené
teď musíš být trpělivý
a začít s hlavou na zemi
nedělat zmatky
protože nemůžeš tančit bez vajec !
Ztratil jsem ji...

ČAJ PRO JEDNOHO

mám celý den: bože, někdy se prodlužuje
na několik dní
minuta se zdá být životem
ach, dětátko, když cítím to samé
tak se dívám na hodinky
čas míjí tak pomalu
díval jsem se na ruce
až se konečně pohnou
a nyní se na ně už dívat nemohu

Zpívat píseň
vzpomínám:
říkala jsi
ach, maličká
ten jeden je pro nás oba
zde nebude zlo
když bude jen ~~xxx~~ pro tebe!

Byla doba, kdy jsem vstoupil
do života milované dívky
ale z vlastního rozhodnutí
jsem tě opustil
a teď se nemohu vrátit
Minuta se zdá být celým rokem
když cítím to samé
když to cítím....

/ Skrze zavřené dveře /

VEČER

Večer je moje malá, hodná
chci prostě projít svým časem
tak se nesměj
protože nejsem žádný hlupák
pojď a buď tu se mnou, miláčku
určitě jsem dobrý
potřebuji tvou lásku
musím ji prostě mít
tak tedy utíkej, bejby
ukážu ti, kdy začneme
jsi připravena na zkoušku?
Říkám ti, bejby, jenom se zruinuješ
potřebuji tvou lásku
vznáším se, jsem vlna
co se valí přes tebe
uděláš to, pokud to potřebuješ
doufejme, že se ti to podaří
zpomalme: potřebuji tvou lásku
tak hezky se pohybuješ
potřebuji tě - vznáším se - ber, nebo přestaň
víš, je těžké se ovládnout
mohu to zkusit
zůstaň trochu déle ještě daleko
protančíme se ještě k malé šanci
potřebuji tvou lásku
musím ji mít, musím dostat tvou lásku!

NA JIH, SAUREZ

Bejby, když mě nechceš spatřit
a vyhovět si, ano - takhle
víš, že mi to udělá dobře
trochu bouření na zemi

bejby, když si rozdíráš rukávy
zní to tak mile, tak mile
je třeba jen trochu koncentrace
a nějaké pomocné dlaně.
Když tebou trochu otřese
udělá ti to dobře: opravdu dobře!
Lehce zatřást, lehce dolů
trošku mladistvého přístupu
ano: to se mi líbí
to mne postaví na nohy!
A teď, berjby, když to uděláš
cítím se výborně a jsem spokojeněj.
Je třeba jen trochu koncentrace
když mě miluješ, cítím se jako doma
cítím se zase na zemi, znovu na zemi.

HLUPÁK V DEŠTI

Bejby, když ve tvých očích
svítí ta světýlka, jako hvězdy
co se nemohou dočkat noci
nenávidím myšlenku
že jsem byl slepý
když tě mohu uvidět dnes večer
a teplo tvého úsměvu začíná plát
a pocit tvého dotyku mě plaší
třesu se tak, opravdu jsem rozechvěn
proč se neukážeš a nepřerušíš to?
Slibovala jsi, že miluješ nejupřímněji
říkala jsi, že budeš opravdová
přísahala jsi, že mě nikdy neopustíš
byť by se ti cokoliv přihodilo
a myslela jsi, že je to jenom film
a toužila jsi po tom, aby se ti splnily tvé sny
to nebylo poprvé, věř mi,
pocítil jsem, že je čas
abych se necítil špatně

Nyní budu stát v dešti na rohu
dívám se na lidi, kteří nakupují
vím, že jejich minuty jsou delší
teď, když obracím se a odvracím
moje cestička se vine ponuře
moje srdce zapadá do základu
a mysl ve tvé hlavě vybuchne
toto je světlo lásky
které jsem našel!

Vyrazím k tomu světlu lásky
neuvidíš mě na jednom místě
slibuji, že se nezastavím
ach, zhasni to světlo
cítím se výborně
čekej- čekej: vidím ve snu
že prostě nemyslím a necítím
Dále - dále...

Nyní se začíná mé tělo zachvívát
a dlaně se nepotí
nemám důvod nevěřit ti
to vše je strašné nedorozumění
a čekám v dešti až do posledního dechu
pak poběžím a konečně padnu
hej, myšlenky hlupáka musí hádat
prostě hlupák čeká u špatného rohu.

HOT DOG

Dnes byla ve městě tržba: hledám sy děvče
vystoupila v Greykandu
do obchodního domu
prohledal jsem celé město
a když jsem se na chvíli posadil
nebyl jsem o nic moudřejší než předtím
říkala, že nebude špatně
žádná jiná láska nemůže být silnější
zamknula své srdce v nejzažším šuplíku
sebrala mi srdce a klíče z kapsy
už nikdy nepojedu do Texasu!
Teď když odešla, nevím co mám udělat

sebrala lásku a prostě odešla
a jestli ji někdy potkám
jedno vím určitě:
dám jí něco takového, co ještě nikdy nedostala!

Vzal jsem její lásku
když jí bylo sedmnáct
může se zdát, že je to malá ~~divenka~~ dívčenka
ale to, co se stalo bylo dosti přehnané
vzal jsem jí za slovo, všechno jsem vzal
obyčejnost, která je v každém
sladkém malém andílkou
který čeká, aby něco vzal.

Myslel jsem, že je všechno v pořádku
miloval jsem ji, jak ten nákladák
ale chlapi mi řekli
že má v hlavě jiného
všechny ty kecy o rockových kapelách
odjela, prostě odjela
prostě odjela...

CAROUSELAMBRA

Myslím na to, jak jsem konečně našel klid
chvíli, chvíli oddechnu
mávám stále a stále, dokud neodjedeš
otče světelnosti, to už není pravda
znáš síly, co řídí svět
to je jistě závod ke slunci
vzdálenosti se zkracují
jakýsi stín
ale dovolí ti to
dostat se ze hrobu ?
Místa viděná v piruetě a tajemství
a vše se zdá tak uspořádané
a jednoduché
již netrpím: žiji a slunce žije vedle mě
jiný svět- to je to, co vidím
ach, miláčku, rozehřej to dobře !

Když děláš svou kouzelnou hálku
úsvit je mandlovník dne
odešla pryč
hvězdami zadýmaná cesta
nemohl jsem to snést
nový den, nový den...

Dotčen časem, silně uspán
bil jsem se s bestíí
den přichází skrze tvé srdce
podívej se na nebe
teď za hodinu
červená plachta v mihnutí oka
den vychází nad moře.

CELÁ MÁ LÁSKA

Měl bych přestat milovat
nebo honit pírkó ve větru
na tomto glóbu zachváceném strachem
nikdy nekončícím

Celá má láska pro tebe, drahý
sklenka je pozvednuta
ještě jeden přípitek
čistý hlas nad hukotem
pyšný Arije, jedno slovo
moje vůle - vydržet
chtějí pro mne jít
rychleji, hodiny!
Celá má láska pro tebe
ten hadr je tvůj
moje ruka, která prosévá čas
je jeho silou
jež leží uprostřed
náš je ten ohen
on je tím pírkem ve větru!
Celá má láska pro tebe
Stávám se trošku osamelým...

P I N K F L O Y D

E D A R K S I D E O F T H E M O O N

B R E A T H E /Dýchej/

Dýchej, vdechuj vzduch
neboj se mít zájem.
Odejdi, a le neopouštěj mne.
Rozhlédni se kolem sebe
a vyber si svůj vlastní kus země, na kter^ě budeš pevně stát,
neboť dlouho budeš žít a vysoko vzlétneš.
A úsměvy, které rozdáš, a slzy, které propíšeš
~~xxxxxxpřítělnostxxxxxxdětýxxxxxxvzájemxxxxxxdělá-~~
a všechno, čeho se dotýkáš a vše, co vidíš,
je vším, čím tvůj život kdy bude.

Utíkej, uháněj králičími skoky,
vyhrab si díru, zapomeň na slunce
a když máš konečně hotovo,
nesedej si, je čas začít novou práci,
neboť dlouho budeš žít a vysoko vzlétneš,
ale i když si oselláš příboj
a udržíš se na vysoké, nejvyšší vlně,
jedeš jen svůj závod k brzkému hrobu.

T I M E /Čas/

Nechávejš odtikávat chvíle, které dohromady dávají jed n nudný den.
Proflákáš a promarníš hodiny, jak tě právě napadne.
Protloukáš se na jednom místě ve svém rodném městě
a čekáš na někoho nebo na něco, co by ti ukázalo cestu.

Jsi unaven ležením na slunci, nebo zůstáváš doma a díváš se na déšť.
Jsi mladý a život je dlouhý a ještě je čas zabíjet dnesky
a jednoho dne přijdeš na to, že jsi za sebou nechal d-set let.
Tiká ti neřekí, kdy máš vyběhnout, už si zmeška l výstřel
startovní pistole.

A tak utíkáš a utíkáš, abys dohonil slunce,
ale ono klesá a zívá s tebou dokola, aby znovu vyšlo za tvými zády.
Slunce je svým způsobem stále stejné
ale ty jsi starší a s dechem už nestačíš a o jeden den si blíže k smrti.

Každý rok je stále kra tsí a kratší
zdá se, že už není možné nalézt čas pro plány,
které se buď mění v nic nebo v stránky nečmáraných řádek
a zpět na nich v klidném zoufalství - to je anglický způsob
čas je pryč, píseň končí, myslel jsem, že bych snad měl říci něco víc.

Domů zase domů.
Jsem rád, když tady můžu být,
když vejdu prochladlý a unavený
je to fajn ohřát si kosti u ohně.

Někde v dálce za polem
vyzvánění železného zvonu svolává věřící,
a by na kolenou vyslechli tichounce pronášená kouzelná slova.

MOEY /Prachy/

Prachy - vypadni odtud.
Sežen si dobrej flek, kde platěj víc a kde se budeš mít líp.

Pra chy jsou benzín
Schrábní vejplatu oběma rukama a odnes ji do úkrytu.
Nový auto, kaviár, čtyřhvězdičkový sny
Myslím, že si koupím nákej fotbalovej tým.

Pra chy - vrať se zpátky.
Jsem sice tvůj kamarád Jacku, ale ruce pryč od my hromádky

Prachy jsou hit.
Kašlu ti na to.
Dělej si sám lahůdky z kravskajch lejn.
Já se vezu v první třídě, I-FI společnost
a myslím, že bych potřeboval tryskáč Lear.

Prachy jsou zločin.
Rozděluj je spravedlivě, ale neber si můj kousek koláče.

Prachy - tak to alespoň říkají, jsou kořen všeho zla.
Takže, když žádáš, aby ti přidali, neřiv se,
že ti nedají nic...

US AND THEM /My a oni/

My a oni
a konec konců, všichni jsme jen obyčejní lidi.
Ty a já
jen bůh ví, že tohle není právě to, co bychom si přáli.

Vpřed, řval ten vzadu
a přední linie padla
a generál si sed a linie se na mapě pohybovaly ze strany na stranu.
Černí a modří
a kdo ví, který je který a kdo je kdo.
Dolů a dolů
a nakonec je to jen dokola a dokola.
Ty jsi ještě neslyšel, že je to jen bitva slov ?
Volal chlap s heslem na zádech.
Poslyš synu, řekl muž se samopalem,
tady za mřížema je pro tebe ještě místo.
Dolů a ven
Nedá se nic dělat, ale je toho všude strašně moc.
S tím nebo bez.
A kdo bude popírat, že právě tohle není ono, co znamená boj ?
Klid se z cesty, je rušná doba.
A ještě něco mi leží v hlavě: že neměl čas ani na krajíček chleba
Ten starej děda umřel.

BRAIN DAMAGE /Ztráta rozumu - poškození mozku/

Blázen leží v trávě
blázen leží v trávě
Vzpomíná na dětské hry a věnečky ze sedmikrásek a směje se
Musíme držet blázny na cestičkách.

Blázen je v mé předsíni
Blázni jsou v mé předsíni
Noviny tisknou svou tvář k podlaze
a kamelot každý den přináší další

A když se hráz protrhne o strašně moc let dřív
a když už není žádné místo na vrcholku hory
a když ti hlava vybuchuje temnými představami
uvidím tě na odvrácené straně Měsíce.

Blázen je v mé hlavě
blázen je v mé hlavě
Zvedáš čepel nože, proměňuješ mě
Předěláváš mě tak dlouho, až jsem šílený.

amykáš dveře
a zabíjíš klíč.
Teď je někdo tam, v mé hlavě, ale nejsem to já.

A jestli se mrak protrhne, bouře ti šumí v usích
Ty křičíš, ale zdá se, že nikdo neslyší.
A když kapela, ve které hraješ, začne hrát jinou melodii,
uvidím tě na odvrácené straně Měsíce.

ECLIPSE / atmění/

Vše, co vidíš.
Vše, čeho se dotýkáš.
Vše, co chutnáš.
Vše, co cítíš.
Vše, co miluješ.
Vše, co nenávidíš.
Vše, čemu důvěřuješ.
Vše, co mi chráníš.
Vše, co dáváš.
Vše, čím zacházíš.
Vše, co kupuješ.
Vyžebraš, vypůjčíš nebo ukradneš.
Vše, co tvoříš.
Vše, co ničíš.
Vše, co děláš.
Vše, co říkáš.
Vše, co jíš.
Každý koho potkáš,
Vše, čím opovrhneš.
Každý s kým bojuješ.
Vše, co je teď.
Vše, co už je pryč.
Vše, co má přijít
Všechno pod sluncem je v souladu.
ALE SLUNCE JE ZATĚMĚLÉ STÍNEM MĚSÍCE!...

Prasata na útěku /část I./

Jestli ti to bylo jedno, co se mi přihodilo
a já se nestaral o tebe,
naše cesty šly křivolace, cik cak, v nudě a bolesti
příležitostně opláchnuté deštěm.
Jsem zvědav, kterej smrad to zase odnese,
a pozoruju, jak prasata utíkají.

Psi

Jseš blázen a jseš skutečně v nouzi,
spíš s botama pod hlavou, a když jsi na ulici,
musíš být schopen vzít si maso se zavřenýma očima.
A potom se zase tiše pohybuješ po větru a nenápadně
najeďnou, do toho bez přemýšlení řízneš, v pravou chvíli.
A za chvílku, můžeš pracovat chvíličku, abysis
vytříbil způsoby.
Je to jako vázanky a podávání rukou v klubu,
jistý pohled do očí a lehký úsměv.
Lidé, kterým lžeš si tě musí vážit,
abys měl příležitost vrazit jim nůž do zad, když
je k tobě otočí.
Jedním okem se stále díváš přes rameno.
Víš, že je to stále těžší a těžší a těžší, vždyť stárneš.
A nakonec to zabalíš, odletíš na jih dolů,
schováš hlavu do písku -
jen další smutný stařec,
úplně sám a umírající na rakovinu.
A když ztratíš sebeovládání, sklidiš, cos zasil.
A budeš se bát stále víc, až se ti krev pomalu
změní v kámen.
A je příliš pozdě, abys mohl odhodit zátěž, kterou
jsi vrhal do svého okolí.
Tak se nachlastej, jdeš ke dnu, sám, vláčen kamením.
Musím říci, že jsem trochu zmaten.
Někdy se mi jenom zdá, že jsem jaksi používán.
Zůstanu bdělý, skusím setřást tuhle tíživou nevolnost.
Když se nepostavím na vlastní zem, jak bych chtěl
najít vlastní východisko z tohoto bludiště?
Hluchý, němý a slepý, hraješ si dál,

že každý je vyčerpán a nikdo nemá skutečného přítele.
A zdá se ti, že to, co budeš dělat, bude jen
snaha izolovat vítěze.
A všechno pod sluncem je hotovo
a ty věříš v srdce, každý je zabiják.
Kdo byl zrozen v domě plném bolesti.
Koho učili, aby neplival do dmyhadla.
Komu řekl člověk, co má dělat.
Kdo byl vláčen vycvičeným personálem.
Kdo byl zpoután límečkem a řetězem.
Kdo dostal místo na tribuně.
Koho vyhodili z parku.
Kdo byl doma jen cizincem.
Kdo byl nakonec pohřben do země.
Koho našli oběšeného na telefonu.
Kdo byl vláčen kamením.

Prasata / tři různé druhy /

Velký člověče, prasečí člověče, ha ha, jseš šaráda,
ty dobře obuté velké kolo, ha ha, jseš šaráda.
A když máš ruku na srdci,
dokážeš se srdečně smát,
úplný šprýmař
s hlavou skloněnou k v prasečím korytu.
A říkáš! "Rýžujte dál".
Prasečí zabarvení na tlusté bradě.
Co doufáš, že najdeš,
když jsi dole v prasečím dole?
Jsi na pokraji smíchu, téměř šprýmař,
ale ve skutečnosti jsi na prahu pláče.
Autobusová zastávka, brašna, krysy, ha ha, jseš šaráda.
Vypadáš jak stará čarodějnice, ha ha, jseš šaráda.
Rozšiřuješ ledové šípy z rozbitého skla.
Máš smích na rtech,
vždy připraven posloužit úšklebkem,
jseš citlivý jako ocel,
jseš z horkého těsta a sudu,
máš dobrou legraci a revolver.
Máš smích na rtech,
jsi téměř šprýmař,
ale máš pláč na krajíčku.

Hej ty, Bílý dome,
ha ha, jseš šaráda.
Ty dome, pyšná hubo města, ha ha, jseš šaráda.
Zkoušíš vyhmátnout naše pocity na ulici.
Jseš opravdu zábavná,
sevřené rty a studené nohy,
cítíš se oklamán?
Musíš prorazit zlým přílivem
a podržet to vše uvnitř.
Jsi skutečně zábavná, Mary.
Jsi skutečně zábavná, Mary.
Ale jsi k pláči.

Ovce

Neškodně tě míjejí a jdou za pastvisky.
Jen mlhavá vzpomínka na něco určitého zůstává ve vzduchu.
Dávej pozor,
mohou tu být někde psi.
Pohlédl jsem přes Jordán a uviděl jsem.
Věci nejsou takové, jakými se zdají.
Co získáš tím, že si budeš hrát, jako by nebezpečí
nebylo skutečné?
Mečíš a jako sluha poslušně následuješ ~~vábec~~ vůdce.
Dobře vyšlapanou cestou, do údolí oceli.
Jaké překvapení!
Pohled horoucího šoku v tvých očích.
Teď jsou věci takové, jakými se zdají.
Ne, zohle není zlý sen.
Pán je můj pastýř, kterého se zřeknu.
Stvořil mě ke lži své.
Přes zelené pastviny a podél klidných vod mě vedl.
Zářivým nožem oživoval mou duši.
Zavěsil mne na háky do výše,
proměnil mně v jehněčí kotlety.
Měl velkou sílu a velký hlad.
Až přijde den, kdy zbyde nás jen hrstka,
tiché přemítání a velký odkaz.
Pán a Umění karate.
Jo, my povstanem.
A špotom ty smradi zapláčou.

S mekotem a bubláním jsem mu skočil na krk.
Vlna přes vlnu, šílené pom ty
odplouvají radostně ze zorného pole do snu.
Slyšel jsi tu novinu?
Psi jsou mrtvi !
Zůstaň radši doma a dělej, co ti přikáže.
Klid se z cesty, jestli chceš zestárnout.

Prasata na útěku /část II./

Víš, že jsem se staral co je s tebou
a vím, že ty se staráš o mne,
tak už se necítím sám,
necítím ani váhu kamene.
Teď jsem konečně našel bezpečné místo,
kde složit kosti.
A každý blázen ví, že pes potřebuje domov.
Útočiště před prasaty na útěku.

P I N K F L O Y D

THE WALL

A.

1. In the Flesh?
2. The Thin Ice
3. Another Brick in the Wall /1/
4. The Happiest Days of our Lives
5. Another Brick in the Wall /2/
6. Mother

B.

1. Goodbye Blue Sky
2. Empty Spaces
3. Young Lust
4. One of my Turns
5. Don't Leave me now
6. Another Brick in the Wall /3/
7. Goodbye Cruel World

C.

1. Hey you
2. Is there anybody out here
3. Nobody home
4. Vera
5. Bring the Boys back Home
6. Comfortably Numb

D.

1. The Show must go on
2. In the Flesh
3. Run like Hell
4. Waiting for the Worms
5. Stop
6. The Trial
7. Outside the Wall

1. V těle? / In the Flesh /

Tak ty
Myslíš si
Moc rád bys jel na představení
Pocítit teplé chvění vřavy
Když místní kadet vzrušuje
Pověz mi, je něco co ti unikne, Sluníčko?
Není to ono, na co čekáš, že uvidíš?
Že bys rád vypátral,
Co je mezi těma studenýma očima?
Budeš mít kliku na cestě v přestrojení

2. The Thin Ice / Slabý led /

Maminka miluje své dítě
A tatínek tě miluje také
A moře se ti může zdát teplé, miláčku
A obloha může vypadat modře
Oh, miláčku
Oh, miláčku smutný
Oh, miláčku
Půjdeš-li bruslit
Na slabý led matčina života
Povlečou se za tebou výtky
Miliónů slz namalovaných očí
Nebuď překvapen, když se pod tvýma nohama
Objeví prasklina v ledě
Klouzej pryč od té hloubky
A pryč od tvých myšlenek
Od strachu jakkoliv pryč
Tak škrábej slabý led.

3. Některá cihla ve zdi / Another Brick in the Wall /

Otec přelétl napříč oceán
Stále vzpomínajíc
Fotografie v rodinném albu
Tati cos opustil kvůli mě
Dohromady to byla jen cihla ve zdi
Dohromady to bylo všechno jen cihla ve zdi.

4. Nejšťastnější dny našeho života
/ The Happies Days of our Lives /

Když jsme vyrostli a začali chodit do školy
Byli tam učitelé, kteří
Trestali děti, jakkoliv mohli
Zasypávali výsměchem
Všechno, co jsme dělali
A vystavovali každého slabého
Jakkoliv pečlivě ukrytého mezi dětmi
Ale ve městě se o tom vědělo
Když šli v noci domů, jejich tlusté
a psychopatické manželky je spráskaly
na palcích jejich života.

5. Některá z cihel ve zdi / Another Brick in the Wall /

Nepotřebujeme žádnou výchovu
Nepotřebujeme žádné řízení myšlenek
Žádné tajemné úšklebky ve třídě
Učitelé opouštějí osamocené děti
Hej, učiteli" Opustíš všechny osamocené?
Dohromady je to jen některá z cihel ve zdi
Dohromady jsi jen některá z cihel ve zdi.

6. Matka / Mother /

Mami, myslíš, že shodí bombu?
Mami, myslíš, že jsou jako písnička?
Mami, myslíš, že rozbijí moje míče?
Mami, postavil bych zeď?
Mami, kandidoval bych na presidenta?
Mami, věřil bych vládě?
Mami, dají mě do první linie?
Mami, skutečně umírám?
Tiše buď malý, teď nekřič
Maminka pro tebe udělá vše
Noční můra je pravdivá
Maminka přenesla všechn svůj strach na tebe
Maminka tě tu dobře chrání
Pod svými křídly

Nenechá tě letět, ale nechá tě hlasitě zpívat
Maminka ti dá útulek a teplo
Ó děcko, ó děcko, ó děcko
Jistě ti maminka pomůže stavět zeď
Tiše buď malý, teď nekřič
Maminka pošle pryč všechny tvé kamarády
Maminka nenechá přijít nikoho sprostého
Maminka počká, dokud se nevrátíš
Maminka bude pořád hledat, kde jsi byl
Maminka tě bude mít pořád zdravého a čistého
Ó děcko, ó děcko, ó děcko
Budeš pro mě pořád děťátkem
Mami, je potřeba být tak silný?

7. Sbohem modré nebe / Goodbye Blue Sky /

Vidíš ty polekané?
Slyšíš ty padající bomby?
Pořád se divíš
Proč utíkáme do krytu?
Když slib skvělého nového světa
Byl zneuctěn pod čistou modrou oblohou
Vidíš ty polekané?
Slyšíš ty padající bomby?
Plamen smetl všechny do jednoho
Ale bolest dál nebere konce
Sbohem modré nebe
Sbohem modré nebe
Sbohem.

8. Prázdná místa / Empty Spaces /

Co použijeme k ucpání prázdných míst
Tam, kde mluvíme
Jak bych zaplnil ta poslední místa
Jak bych měl dokončit zeď

9. Mladá touha / Young Lust /

Jsem tu novým hochem
Cizincem v tomto světě
Kde se tu poveselím?
Kdo ukáže tomuto cizinci okolí?
Ooooooh potřebuji sprostou ženskou
Ooooooh potřebuji lehkou holku
Přeji si nějakou chladnou ženu v této pusté zemi
Ať mi dá pocit skutečného muže
Pušť tomuto uprchlíkovi rock'n'roll
Ooooooh miláčku, dej mi volnost
Ooooooh potřebuji sprostou ženskou
Ooooooh potřebuji lehkou holku

10. Jedna z mých změn / One of my Turns /

Den po dni se láska mění v ponurost
Jako pleť umírajícího muže
Noc co noc předstíráme, že je to v pořádku
Ale já dál stárnu
A ty dál chladneš
A nic o trochu směšnější
A já mohu pocítit jednu z mých změn, co přichází
Cítím zimu jako čepel břitvy
Silný a napjatý
Suchý jako pohřební buben
Běž do ložnice, v kufříku nalevo
Najdeš mou nejoblíbenější sekeru
Nekoukej tak polekaně
Tohle je poslední fáze
Jen jeden z mých zlých dnů
Ráda by ses dívala na TV?
Nebo bys mezitím ustlala?
Nebo bys sledovala ztichlou dálnici?
Ráda by ses něčeho najedla?
Ráda by ses naučila létat?
Ráda bys mě viděla jak se snažím?
Ráda bys zavolala mladé?
Myslíš, že teď je čas, abych s tím skoncoval?
Proč utíkáš pryč?

11. Teď mě neopouštěj / Don't Leave me now /

Oooooh miláčku

Teď mě neopouštěj

Neříkej, že je to konec cesty

Vzpomeň si na kytku co jsem ti přinesl

Potřebuji tě, miláčku

Aby ses se mnou ukázala před mými přáteli

Teď mě neopouštěj

Jak bys mohla jít?

Když víš jak tě potřebuji

Bít až na kost v sobotu v noci

Oooooh miláčku

Teď mne neopouštěj

Jak se mnou můžeš takhle jednat

Utéci pryč

Potřebuji tě miláčku

Proč jsi utekla pryč

Oooooh miláčku

12. Některá z cihel ve zdi / Another Brick in the Wall /

Nepotřebuji být objímáný

Nepotřebuji žádnou drogu na uklidnění

Viděl jsem nápis na zdi

Nemysli se, něco potřebuji

Ne, nemysli si, něco budu potřebovat

Dohromady to všechno byla jen cihla ve zdi

Dohromady to byly všechno jen cihly ve zdi

13. Sbohem krutý světe / Goodbye Cruel World /

Sbohem krutý světe

Dnes tě opouštím

Sbohem, sbohem, sbohem

Sbohem všichni lidé

Není nic, co byste mi mohli říct

Abyste změnili

Mé rozhodnutí

Sbohem

14. Hej vy ! / Hey You /

Hej vy! Tady v chladnu
Opuštění, stárnoucí, můžete mne cítit ?
Hej vy ! Stojící v uličkách
Se svrbícíma nohama a vybledlými úsměvy,
Můžete mne cítit ?
Hej vy ! Nepomůžete jim zhasnout světlo?
Necháte je bez boje
Hej vy ! Vzdálení od svých drahých
Sedící pustě u telefonu, dotkli byste se mě?
Hej vy ! S vašima ušima na zdi
Čekáte na někoho, kdo zakřičí, dťk li byste se mě ?
Hej vy ! Pomohli byste mi nést ten kámen ?
Otevřete vaše srdce, přicházím domů
Ale to je jenom fantazie
Zeď je příliš vysoká, než abys dohlédl
Nezajímej se jak
On to zkoušel, on nemohl klidně bourat
a za tepla jíst v jeho myšlenkách
Hej vy ! Tady na cestě
Děláte co říkáte, můžete mi pomoci ?
Hej vy ! Tam za zdí
Rozbíjíte sklenice v sále, můžete mi pomoci ?
Hej vy ! Neříkejte mi, že tu není pomoci
Buďme jednotní, odstraňme rozdíly .

15. Zmizel odtud někdo ? / Is there anybody out there ? /

Zmizel odtud někdo ?

16. Nikdo doma / Nobody home /

Mám malou černou knížku s mými básněmi
Pytlék s kartáčkem na zuby a hřebínkem
Když jsem poslušný, tak mi občas hodí kost
Mám elastické návleky na boty
Mám oteklé bluesové ruce
Mohu si vybrat ze třiceti zasraných televizních programů
Mám elektrické světlo
A všechno vidím dvakrát

Mám obrovskou schopnou observatoř
A vím, co to je,
Když se k tobě snažím dovolat
Tak nikdo není doma
Mám obligátní Hendrixovu trvalou
A nutnou hořící pintu oleje
Vše mám na prsou, na mém oblíbeném saténovém tričku
Mám nikotinové skvrny na prstech
Mám stříbrnou lžici na řetízku
Mám klavír na podpoření mých smrtelných pozůstatků
Mám divoce zářící oči
Mám sílu vybídnout se k letu
Ale nemám kam bych letěl
Oooooh miláčku, když zvednu telefon
Dál není nikdo doma
Tlačí mě Gohillovy boty
A moje kořeny vadnou.

17. Věra / Vera /

Pamatuje si někdo na Věru Lynnovou
Pamatujete, jak řekla, že
se může znovu střetávat
Věro, Věro
Co se s tebou mohlo stát?
A někdo jiný tady
Cítí ty způsoby co tu dělám.

18. Vraťte chlapce zpátky domů / Bring the Boys Back Home /

Vraťte chlapce zpátky domů
Vraťte chlapce zpátky domů
Neopouštějte osamocené děti
Vraťte chlapce zpátky domů

19. Příjemně zkřehlý / Comfortably Numb /

Haló

Je tam někdo?

Přikývní, slyšíš-li mě

Je někdo doma

Pojď sem

Slyším tě. Cítíš se vyřízený

Mohu ti zmenšit tvou bolest

A znovu tě postavit na nohy

Zmírním

Potřebuji nejdříve jednu informaci

Základní údaj

Můžeš mi ukázat, kde tě to zranilo

Už to nebolí, ulevilo se ti

Vzdálená loď kouří na obzoru

Tvá tvář se pohnula, ale já nemohu slyšet co říkáš

Když jsem byl malý, měl jsem horečku

Ruce jsem cítil jako dva balóny

Teď mám zase ten pocit

Neumím to vysvětlit, ty bys to nepochopil

Nejsem takový jaký jsem

Jsem příjemně zkřehlý

Tak jo!

Jen malé píchnutí špendlíkem

Víckrát už ne, ooooh

Ale ty se můžeš cítit trochu nemocný

Můžeš vstát?

Mohu, věř, ale je to práce, v pořádku

Tak já ti to tedy ukážu

Pojď, teď je čas jít

Už to nebolí, ulevilo se ti

Vzdálená loď kouří na obzoru

Tvá tvář se pohnula, ale já nemohu slyšet co říkáš

Když jsem byl dítě

Zachytil jsem unikající záblesk

V koutku mých očí

Otočil jsem se, abych se podíval, ale bylo to pryč

Nemohu se toho dotknout prsty
Dítě vyrostlo
Sen skončil
A já jsem
Příjemně zkřehlý

20. Představení musí pokračovat / The Show Must Go On /
Ooooooh mamí, ooooooh tati
Musí představení pokračovat?
Ooooooh tati, vezmi mě domů
Ooooooh mamí, nech mě jít
Musím vstávat?
Dívce vyhlízející ve světle reflektorů
Co noční můra, proč?
Nemohu se otočit a utéci?
Musí v tom být někde chyba
Neumím se jimi nechat unést
A jsem příliš starý, je to příliš pozdě?
Ooooooh mamí, ooooooh tati
Budu si pamatovat písně?
Představení musí pokračovat

21. V těle / In the Flesh /

Tak ty
Myslíš si
Moc rád bys šel na představení
Pocítit teplé chvění vřavy
Když místní kadet vzrušuje
Mám pro tebe špatnou zprávu, Sluníčko
Pink není v pořádku, zůstal v hotelu
A poslal nás samotné jako náhradní skupinu
A my jdeme vyhledat, kde jsou opravdu
Tvoji fanoušci
A v divadle dnes v noci, některé podivíny
Postavíme proti zdi
Tady je jeden, ve světle reflektorů
Nedívá se na něho mě dobře
Postav ho proti zdi
Jeden vypadá jako žid
Jeden je negr
Kdo pustil tu lůzu do pokoje

Jeden šlukuje
A je tu ještě jeden s bradavicí
Kdyby bylo po mém
Všechny bych vás postřílel.

22. Utíkej jako pekelný / Run Like Hell /

Raději utíkej jako pekelný
Raději strč svou tvář
Do své oblíbené masky
A tvými rozepnutými knoflíky, rty
A tvýma vyvalenýma slepýma očima
S tvým prázdným úsměvem
A s tvým hladovým srdcem
Cítíš se jako bys vystupoval ze své minulosti plné viny
S tvými nervy na cucky
A máslem
Pode dveřmi
Raději utíkej jako pekelný
Raději utíkej celý den
A utíkej celou noc
A drž své sprosté pocity
Hluboko uvnitř
A když budeš chtít
Něco si užít se svou přítelkyní
Dnes v noci
Raději zaparkuj auto
Nu a zapomeň
Protože chytí-li tě na zadním sedadle
Jak si jí tam rozdělováš
Pošlou tě zpátky k mámě
V lepenkové krabici
Raději utíkej.

23. Čekání na červy / Waiting for the Worms /

Oooooh teď mě nemůžeš najít
Oooooh můžeš se snažit jak chceš
Sbohem krutý světe, je po všem
Pokračuj dál
Sedím v bunkru, mám za zády svou zeď
Čekám až přijdou červy
Čekám až prokoušou mrtvé dřevo
Čekám až vyčistí město
Čekám abych následoval červy
Rád bys viděl Británii
Opět v pořádku, můj příteli?
Vše, co musíš udělat, je následovat červy
Rád bys poslal naše barevné bratrance domů,
Můj příteli?
Vše co musíš udělat, je následovat červy.

24. Přestaňte / Stop /

Přestaňte!
Já chci jít domů
Odhodit tuto uniformu
A opustit představení
A já čekám v cele
Protože musím vědět
Jestli jsem byl celý ten čas vinný.

25. Zkouška / Trial /

Dobrý den, pane červe, vaše ctnosti
Koruna bude zřetelně vystavena
Vězeň, který nyní stojí před vámi
Dával najevo své rudé smýšlení
Dával najevo své smýšlení skoro přirozeně lidsky
Zostudit ho!
Tak by to dál nešlo!
Zavolal ředitel školy
Pořád jsem říkala,
Že z něho nic dobrého nebude, vaše ctnosti
Kdyby mě nechali dělat co jsem chtěla

Mohla jsem ho sedřít do podoby
Ale měla jsem svázané ruce
Krvácející srdce a umělci
Nechte ho být s tou vraždou
Nechte mi ho pod kohoutkem pušky
Bláznivé hračky v mancardě, jsem bláznivá
Musejí mé kuličky pinknout dál
Volala žalující manželka
Ty malej posero, tak teďseš v tom
Doufám, že zahodí klíče
Častokrát si mi vyprávěl více
Než si zažil
Ale dál už nemůžeš jít svou cestou
Zbořil si nějaké domy?
Jen pět minut, červe, vaše ctnosti
Jemu a mě - nám samotným
Děcků
Pojď k mamince, nech mě ať tě pochovám
V rukách
Maminko, nikdy jsem ho nechtěla dostat do nesnází
Proč mne pořád opouštěl?
Červe, vaše ctnosti, nechte mě, ať si ho odvedu domů
Bláznivě po duze, on je blázen
Svědék před dvorem je popírán
Není zapotřebí ničeho
Co by popíralo spravedlnost
Za všechna ta léta mého soudcování
Jsem neslyšel nikoho
Kdo by toho byl sebevíce hoden
Nejvyšší zákonný trest!
Způsob o kterém jsi rozhodl, oni vytrpí
Tvá silná žena a matka
Plní mě naléhavými důkazy
Ale příteli, tys odhalil
svůj nejhlubší strach
Rozhodl jsem, že bude vystaven
Před tvé druhy
A zhozen ze zdi.

26. Vnější strana zdi / Outside the Wall /

Úplně sami nebo ve dvojici
Lidé, kteří tě skutečně milují
Procházejí se na druhé straně zdi
Kdekdo ruku v ruce
Kdekdo shromážděn ve skupině
Krvácející srdce a umělci
Je upoutávají
A když ti dají své vše
Kdekdo se potom potácí a padá, není to snadné
Tvé srdce bije pro nějaké šílené parazity zdi.

P I N K F L O Y D

W I S H Y O U W E R E H E R E

S I N E O N Y O U C R A Y D A I M O N D / azáři, ty bláznivý démante /
Vzpomeň si, když jsi byl mladý, zářilo ja ko slunce.

azáři, ty bláznivý démante. Teď máš v očích divný výraz,
jako černé díry na obloze. azáři, ty bláznivý démante.

yls zaskočen křížovou palbou dětství a hvězdné kopule,
ovanuť ocelovým věnkem.

Jen pojd, ty třeš vzdáleného smíchu, jen pojd, ty cizince,
legendo, mučedníku a zazáři.

Mělís brzy jsi dosáhl na tajemství, plakal jsi pro Měsíc.
azáři, ty bláznivý démante, ukrytý stíny noci a obnažený ve světle.
azáři, ty bláznivý démant.
bnosíš své uvítání přesností naslepo, budeš mučit ocelový věnek.
en pojd, ty drancovníku, ty proroku pobudů, ty malíři, dudáku,
y vězni a zazáři.

W E L C O M E T O T H E M A C H I N E / ítej do této masinérie /

ítej můj synu, vítej do této masinérie.
s byl?

e dobře, že víme, kdes byl.
yls na cestě a formoval se časem dany klukům a pro kluky vyzvídající.

oupils kytaru, abys potrápil mámu
neměls rád školu.
o víš, žes nebyl ničím ka pitál.
ak vítej do této masinérie.

ítej můj synu, vítej do této ma sinérie.
o se ti zdálo?
e dobře, že jsme ti řekli o čem snít.
nils o velké hvězdě - hrála na mizernou kytaru.
ždycky jedla ve Steak baru. Ráda jezdila ve svém jaguáru.
ak vítej do této ma sinérie.

H A L L A C I A R / Vezmi si cigaretu /

Vejdi sem, drahý kluku, vezmi si cigaretu.
Bude ti líp, poletíš vysoko a nikdy neumřeš.
Povede se ti to, jestliže to zkusíš a budou tě mít rádi.
Vždy jsem měl hlubokou úctu a míním to nejupřímněji?
a kapela je opravdu fantastická, to si vážně myslím,
ale mimochodem, čeho je to vrchol? Řekli jsme ti jméno té hry?
Přivedla nás do úzkých, říkáme jí projížďka hrobovým vlnkem.

Jsem poražení! Slyšeli jsme - byl to podvod.
ydáš album, dlužíš ho lidem.
sme tak šťastní, že můžeme jen ztěží přemýšlet.
Každý jiný je nový, viděls tu t bulku?
e to divný sta r a mohl by se proměnit ve strašidlo,

jestliže my všichni potáhnem jako tupí. Řekli jsme ti jméno té hry ?
Přivedla nás do úzkých, říkáme jí projížďka hrobovým vlakem...
/drogy/

WIS YOU WERE HERE /Přál bych si, abys byl tady/

Jak, tak ty si myslíš, že můžeš očistit Nebe od Pekla,
modrou oblohu od bolesti ?
Můžeš očistit zelené pole od ocelové koleje ?
Úsměv od závoje ? Myslíš, že můžeš ?

A dostali tě k výměně hrdinů za strasidla ?
Orkého popele za stromy ?
Orkého vzduchu za studený vítr ?
Chladného pohodlí za změnu ?

A vyměnilaš přesí úlohu v bitvě za hlavní v kleci ?
Jak si přeji, jak si přeji, abys byl tady.
Jsem jen dvě poslední duše, plující v rybí pánvi, rok za rokem.
Přebíhá jící staré, stejné země.
Co jsme nasli ? y stejné, staré roky.
Přál bych si, abys tu byl.

S I'E O YOU CRAZY DAIMOND /Zazáři, ty bláznivý dēma nte/

Nikdo neví, kde jsi, já k blízko, nebo jak daleko.
Zazáři, ty bláznivý dēma nte.
Rozzáři se a já se k tobě připojím.
Zazáři, ty bláznivý dēma nte.
Budeme se slunit ve stínu včerejšího triumfu a plavit se na ocelovém vánku.
Pojď, ty hochu, ty vítězi a poražený, ty kopáči pravdy a předvodů,
a za záři .

V Ě N O V Á N O SYDU BARRET OVI !

.....
- U R I A H D E E P
.....

THE MAGICIAN'S BIRTHDAY

THE SUNRISE /Východ slunce /

Vychází slunce a rodí se nový den,
zase další ráno bez tebe.

A jak ubíhá jí hodiny, jsem tu sám, není tu nikdo, kdo by mě slyšel sténat.

Kromě východu slunce...

Kromě svítání a tebe.

Unavené oči se toulají po pobřeží
hledají lásku - nic víc.

Jenom moře se v dáli vlní

není tu nikdo, kdo by mě viděl plakat.

Nikdo kromě svítání...

Nikdo kromě svítání a tebe.

Úsvite - požehnej mé oči

ohřej mou duši a zase mě uzdrav

Svítání, nový dne, slyš mou píseň.

Jsem una ven neustálým blázněním a válčením,

ale od ny nějska bude pro ty, kteří vědí proč,

můj meč perem.

Protože já tě miluji...

...po celý svůj život.

Úsvite - požehnej mé oči,

ohřej mou duši a zase mě uzdrav.

SPIDER WOMAN /Pavoučí žena/

Měl jsem pavoučí ženu a byla tak dobrá,

spoutala mě ve své síti tak pevně,

že jsem tu noc ztratil svobodu.

Tak jsem zůstal s ní.

dělo se mi, že slyším slepce

ja k zpívá píseň o chlapovi, který už nemůže dál

a význam slov, jimiž ho proklínal,

mi řekl, abych se vypletl z těch sítí

a šel hledat něco víc.

Byla to pavoučí žena, ale byla ke mně dobrá.

Žena - pavouk, ale byla ke mně dobrá.

Řekl jsem jí, o mém vidění,

ale vymásla se mi do tváře.

Tak jsem jí řekl, aby šla hledat se mnou.

Ale od té doby, ja k sešla z mé stopy,

jsem ztratil sám sebe.

Byla to pavoučí žena, ale byla ke mně dobrá.

Žena - pavouk, ale byla ke mně dobrá.

BLIND EYE /Slepé oko /

Zářivější než svítání
temnější než noc
prudší než bouře
je lidská věsen.

Kratší než chvílka
pálivá jako žádný oheň
slepější než slepé oko
je lidská touha.

Běžel jsem k místu na otevřeném moři
kde jsem zasvětil celý svůj život slunci.
Bylo to na chvíli pěkné, mohl jsem se chechtat,
mohl jsem se smát.
Ale když jsem se jednoho dne probudil
slunce zemřelo

Tak co tím míním
co tím zkouším říct
je kou výstrahu
...Snaž to, že jsem člověk.

EC OES IN THE DARK /Ozvěny v temnotě /

Slyšel jsem ozvěny v temnotě
zastřené a vzdálené hlasy minulosti
viděl jsem tak daleko do noci
v té zemi bez světla.

Daleko za zahalenými hodinami úsvitu,
narodil jsem se v jejich nejistotě.
Den byl ještě stále zahalen do nočního rubáše,
když jsi mě opustil v zemi bez světla.

Rád bych vás pozdravil
a měli byste chvílku počkat a loučením,
protože to musí skončit stejně, jak to začalo
a pak to začne znovu.

Den temnoty přijde ke každému člověku
a ten se potácí a napřahuje svou ruku
a neví, jak to skončí
dokud nenajde přítele, pokud nějakého má...
Přítele...
Přítele...
Přítele...

RAIN/ Déšť /

Venku prší, ale ne tak, jako vždycky
a cítím se mnohem hůř než dřív.
Řádám, že bys mohla říct,
že mraky odplouvají pryč.
Pryč z tvého života do mého.

Teď prší uvnitř a je hanba
a je to hanba, že to přichází ke mně, šťastnému člověku.
Proč bys chtěla zničit můj život ?
Svět je možná tvůj,
a já jsem jen svůj.

Děšť, děšť, děšť v mých slzách
měří opatrně mé kroky
a nba, hanba, hanba v mé duši,
podívej se, cos udělala la s mým životem.

III: LORRAINE /Sladká Lorraine /

Chtěla bys brát tu kouzelnou medicínu se mnou
tam daleko až za kosmickým hřistěm.
Ona mi rozumí, byla již předtím
Je to v její moci jak odemknout dveře...

Sbor:

Sladká Lorraine, dovol, ať tahle schůzka nikdy neskončí
ty a já spolu přeplaveme moře.
Sladká Lorraine, dovol, ať večer pokračuje
ty a já ucítíme vánek.

etoužíme po žádném bohatství, jen po tobě
Štěstí z tvé blízkosti je prostě krásné.

IV: /Pohádky /

Povídáme své pohádky
a sedíme pod ranním ospalým nebem
a v na ších očích září všechny barvy svítání.

Jednu, potom další povídky o včerejších životech
O milenci, který zemřel v hloupém sporu...

Moudrý člověk už nemá čas na spaní
Každý úkol nebo slyšení mu krade každou chvíli
jeho života.
Proč jsme se tedy učili žít,
když pozemský člověk stojí a čeká na smrt.
Jak může udělat to, co je nemožné udělat
za jediný krátký život ?

Jestliže se ptáte, tak musíte vědět
Jestliže pochybujete musí vám to někdo říci.
Řeknou vám to ti, kteří byli před námi...
A tak tu sedíte
zítrěk je dítě plné lásky, plné života.
Ale vy musíte vstát, aby jste potkali den, další a další d n
pomalu se stanete námětem další pohádky.

E MAGICIAN'S IRIDAY /Kouzelníkoví na rozeniny/

V kouzelné za hrade někdo zpíval
někdo tančil
zatímco shora zářivě svítil půlnoční měsíc.

Vězdy se tak vesele třpytí
A swinga tišenaslouchá kouzelníkoví
jenž vy praví o životech
které vedl.

ech zní zvony svobody,
písně svobody Pátečnímu králi...

echte nás jít na kouzelníkovi nárzeniny -
- do lesa není to tak daleko.
Bylo to krásné a měli jsme si tolik co říct
když jsme naslouchali hudbě vstavačového orchestru

Potom

když udeřila půlnoc a my sledovali tanec
ochladil se vzduch a zdálo se, že uhasí plamen.
Oheň zemřel a hudba se stala jednotvárnou -
- hymna strachu ze smrti, na niž jsme čekali,
cítili jsme, že zasáhlo zlo.

Vyzývám vás všechny,
vyzývám vás pro všechno, co vlastníte
pro všechno, co znáte.
Se všemi silami temnot si ukradnu to,
co je moje.

Vzdejte se, nebo pocítíte mou nenávist,
která se vy plní v pátek,
neboť vy víte, že právě tento den má datum třináctého....
Haleju vás ohněm,
proti kterému je ten váš pozemský
ospalý petok.
Dobrou noc vám noční hrůzu
a z vašeho děsu se vytvořím sen.
Nemůžete proti mně bojovat, mám meč nenávisti.
Vždyť mě ani neuvidíte.
Moje síla je prostě neproniknutelná pevnost lásky- lásky- lásky....

FINALE /Finále/

Strach odesel stejně rychle, jak přišel
Vzduch byl najednou jasný a oheň opět hořel
Pla men vyáhl a varhany hrály...
...labutě zpívaly, aby svým zpěvem probudily den

A my pochopili,
že láska si vždy najde svou lásku
najde lásku,
najde lásku...

The Doors

STRANGE DAYS

STRANGE DAYS

PODIVNÉ DNY

Podivné dny nás našly
podivné dny nás dostihly
jdou zničit naše občasné radosti
My musíme dál hrát
nebo najít nové město.

Podivné oči naplňují podivné pokoje
hlasy chtějí oznámit unavený konec
hostitelka se šklebí
její hosté spí svými hříchy
Slyš mně mluvit o hříchu
a uznáš, že je to tak.

Podivné dny nás našly
s jejich podivnými hodinami
se čaměle prodíráme
těla zmatena,
paměti znaužety,
tak jak běžíme ode dne
k podivné kamenné noci.

YOU'RE LOST LITTLE GIRL

JSEŠ ZTRACENÉ DĚVČÁTKO

Jseš ztracené děvčátko
jseš ztracené děvčátko
jseš ztracené .
Řekni mi
kdo jsi?

Myslím, že víš co dělat.
Nemožné? Ano, ale je to tak.
Myslím, že víš co dělat,
jsem si jist, že víš, co dělat.

LOVE ME TWO TIMES

MILUJ MNE DVAKRÁT

Miluj mne dvakrát, děvčátko
dvakrát mne dnes miluj
miluj mne dvakrát, děvče
odcházím.
Jednou pro zítřek,
jednou právě pro dnešní den
miluj mne dvakrát
odcházím.

Miluj mě jednou
a nemohl bych mluvit
miluj mě jednou
já, má kolena by zeslábla
ale miluj mne dvakrát, děvče
vydrží mi všechno celý týden.
Miluj mě dvakrát -
odcházím.

Ó, ano

Miluj mě dvakrát, dítě
dvakrát mě dnes miluj
miluj mě dvakrát, dítě
protože odcházím.
Miluj mě dvakrát, děvče
jednou pro zítřek,
jednou právě pro dnešní den
miluj mě dvakrát
odcházím.

UNHAPPY GIRL

NEŠŤASTNÁ DÍVKO

Nešťastná dívka,
zanechaná zcela o samotě
hrající si poustevníku
hrající si poručníku své duše
jsi zavřena ve vězení
své vlastní
vynalézavosti.

A nemůž eš uvěřit co mi to dělá
vidět tě plačící.

Nešťastná dívka,
strhni svou pavučinu
propiluj všechny své mříže
roztav svou celu
jsi zavřena ve vězení
své vlastní vynalézavosti.

Nešťastná dívka, leť rychle pryč
nepromarni svou příležitost
plavat v zahradě
umíráš ve vězení
své vlastní
vynalézavosti.

Pojď, děťátko, vyšla sis na
malý výlet
jdouc podle oceánu
jdouc dosáhnout opravdového konce
dosáhnout skutečně neprodysně
děťátko, jdeš se utopit této noci.
Jdouc dolů, dolů, dolů.

PEOPLE ARE STRANGE

LIDÉ JSOU PODIVNÍ

Lidé jsou podivní
když jsi cizinec
tváře jsou ošklivé
když jsi sám.
Ženy vypadají zlomyslné
když přicházíš nehledán
ulice jsou nerovné
když jsi na dně.

Když jsi zvláštní
tváře se za tebou vyklánějí z deště
když jsi zvláštní
nikdo si nepamatuje tvé jméno
když jsi zvláštní
když jsi zvláštní
když jsi zvláštní.

MY EYES HAVE SEEN YOU

MÉ OČI TĚ VIDĚLY

Mé oči tě viděly
stát ve dveřích
když už jsme se potkali uvnitř
ukaž mi ještě něco

Mé oči tě viděly
otočit se a divit se
upravovat si vlasy
jít vzhůru po schodech.

Mé oči tě viděly
svobodně ze skryše
upřeně hledící na město pod
televizními nebesy.

Mé oči tě viděly
dovol jim vyfotografovat svou duši
zachytit pamětním spísem tvé aleje
na konečném válci.

Předtím než upadnu
do velikého spánku,
chci slyšet
výkřik
motýla.

Pojď zpátky, děťátko
zpátky do mé paže
jsme unavení čekáním okolo, čekáním okolo
s našimi hlavami
těsně u země.

Slyším velice tichý zvuk,
velice jasný a velice vzdálený.

Co udělali Zemi?
co udělali naši krásné sestře?
Zničili ji a zpustošili
a rozpárali a udeřili ji
probodali ji noži
na straně úsvitu
svázali ji ploty
a rozkouškovali.

Slyším velice tichý zvuk,
s uchem položeným k zemi
Chceme svět a chceme jej
Teď!

Perské noci, děťátko!
Viz světlo, děťátko!
Spas nás!
Ježíši!
Spas nás!

Když hudba skončí,
zhasni světla.

Hudba je tvým zvláštním přítelem
tanči na ohni, jak je to připraveno
Hudba je tvůj jediný přítel
až do konce, až do konce,
až do konce!

I CAN'T SEE YOUR FACE IN MY MIND

NEMOHU VIDĚT V DUCHU TVOU TVÁŘ

Nemohu vidět v duchu tvou tvář
karnevaloví psi
trhají tvé linie
nemohu vidět v mých myšlenkách tvou tvář.

Neplač,
dětátko, prosím neplač
a nedívej se na mne
svýma očima.

Nemohu se tvářit, že jsem našel pravou lež
kůň šílenství
kráslí oblohu
nedokáže se tvářit, že našel pravou lež.

Karnevaloví psi
trhají tvé linie
nemohu vidět v mých myšlenkách tvou tvář.
Neplač.
Dětátko, prosím neplač.
Nebudu potřebovat tvůj obrázek
dokud se neřekneme sbohem.

WHEN THE MUSIC'S OVER

KDYŽ HUDBA SKONČÍ

Když hudba skončí
zhasni světla.

Hudba je tvůj zvláštní přítel
tančí na ohni, jak je to připraveno
hudba je tvůj jediný přítel
až do konce

Zruš mou přihlašku do
vzkříšení,
pošli mé povelovací listiny do vězení,
získal jsem tam nějaké přátele.

Tvář v zrcadle se nezastaví
dívka v okně nespadne.
Slavnost přátel -
"Živí!" vykřikla,
čekajíc na mne
venku!

HORSE LATITUDES

MOŘSTÍ KONÍCI

Když tiché moře chystá zbraň
a jeho temné a kalné proudy
rodí drobounké nestvůrky,
nelze se plavit.

Trapný okamžik
a první živočich je vymrštěn,
nohy bláznivě sebou škubající
jejich ztrnulý zelený poklus
a hlavy se klatí.

Kovnovaha
Jemná
Přestávka
Soulad
v agonii němých nozder
pečlivě přečištěn
a zapečetěn.

12

MOONLIGHT DRIVE

ŘÍZENÍ MĚSÍČNÍM SVĚTLEM

Pojďme plavat k Měsíci
prošplhejme dobou přílivu
prostup večerem,
jímž město spí aby se skrylo
Pojďme si ven zaplavat večer, láska
teď jsme my na řadě, abychom to zkusili

Uzavření vedle oceánu
řízení měsíčním světlem.

Pojďme plavat k Měsíci
prošplhejme dobou přílivu
poddej se čekajícím světům,
jež přecházejí na naši stranu.
Nic nezůstalo otevřeno
a není času na rozhodování.
Vešli jsme do řeky
řízení měsíčním světlem.

Pojďme plavat k Měsíci
prošplhejme dobou přílivu
tápáš po mně rukou, aby ses mne zachytila
ale já nemohu být tvým průvodcem.
Je snadné tě milovat
tak jak tě pozoruji klouzat.
Padáme vlhkými lesy
řízení měsíčním světlem.

JAK VIDÍ VELKOU ROCKOVOU SKUPINU ŽENA

ANEŽ

MAREIKE HOFMANN O YES

Y E S

Existuje jen několik rockových skupin, kterých si velice vážím. A za ty bych se postavila i na barikády, když jejich hudbu maličtěně zkritizuje nějaký nevzdělaný mudrc. K takové situaci mě většinou doženou punkoví fanatici nebo samotná úroveň nové vlny, když s "argumentem" záchrany skutečných a základních hodnot rockové hudby, velebí chorobné /zhoubné/ a stále stejné rytmy, stejně jako pořád se opakující cynické až zlomyslné melodie a napsané texty. Ne nadarmo jsou punk a nová vlna přes svou přemoudřelost, už dlouhou letou existenci a sotva velké výkony, nejkulí potom pozoruhodně stylizovaný vývoj úspěšné. Jejich jedinou výhodou je jejich relativní novota a jejich zpočátku jakási schopnost zmocnění, pak také nevšimavost k obchodu - zařízení tradičních rockových skupin. Dnes už to ale docela tak nesedí, neboť mezitím se také staly součástí komerčních institucí západního zábavního průmyslu.

Určitě by se našli v těchto nových směrech rocku také některé zajímavé skupiny; když já ale jejich hudbu srovnávám s něčím od Yes, o nichž chci teď už definitivně mluvit, potom vždy nezapadnu široko daleko na něco srovnatelného.

Yes začali v roce 1968. Basista Chris Squire a zpěvák a skladatel Jon Anderson se tehdy náhodně setkali v Londýně, jednotni ve svých hudebních zájmech se rozhodli založit skupinu. Společně s dalšími hudebníky uspořádali nejdříve v Londýně koncert a už v říjnu 1969 vydali svoje první LP. O rok později potom druhé /"Time And Word"/. S LP "Fragile" už skupina v roce 1972 prorazila. Yes se uvešli jako progresivisté. Kritika označila jejich hudbu jako "oslavný symfonický rock". Už dříve, před třetím albem se o nich vyjádřila Aretha Franklin těmito slovy:

"Ve všech kusech vládne takové napětí, že další vygradování by už nebylo možné vydržet."

Mně samotné se tyto ranější věci od Yes jeví ještě jako nevyzrálé. Počátky produkce, s níž skutečně souhlasím a která podle mého názoru ukazuje vzácnou krásu, je to "Close To The Edge". Tady skupina dosáhla poprvé svých absolutních možností. Zvláště bych chtěla vyzdvihnout umělecké využití a ovládnutí rozmanitých syntezátorů, jakož i nesmírně zajímavě vedenou melodickou linku baskytary. Tím, že nástroje u Yes se pomnohokrát vymanily z pout svých tradičních možností, získala hudba také celkově nezávislou pohyblivost, než podobenství s klasickou evropskou hudbou /hudba Yes se všeobecně blíží jiné rockové hudbě/.

Album Relayer předvedli Yes v roce 1975 svůj hudební vrchol, což platí i podle dnešního měřítka. Především skladba "The Gates Of Delirium", které zajímá celou první stranu desky, se podobá stavbou a dramaturgií klasické symfonii. Je zajímavé, že právě tuto desku už nenahrával údajně nenahraditelný "císař klávesových nástrojů" Rick Wakeman, nýbrž švýcarský hudebník Patrick Moraz /Wakeman, tehdy relativně neúspěšně pokoušel osud různými mystickými solovými projekty/.

V této chvíli byli Yes už věhlasným souborem. Na turné po USA v létě 1976 jásal 1,2 mil. fanoušků. Byla tu řeč o "přetrumfnutí" Beatles. Anglická televize dokonce přenášela celý koncert Yes. Nejenom pro mne se Yes stali ještě více jak Beatles muzikosociologickým fenoménem: obrovská popularita nenáročná ale přitom složitá hudby je přinejmenším dobrým důkazem toho, že největší masy publika sáhly po něčem na vyšší hudební úrovni.

Po vydání dalších dvou vynikajících alb "Going For The One" /1977/ a Tormato /1978/ a několika solových projektech jednotlivých členů se nakonec stalo hčco, co bylo stejné jako konec skupiny.

Yes v tichosti opustili Rick Wakeman a hlavní a vůdčí umělecká osobnost skupiny, Jon Anderson. Nováčky se potom stali Geoff Downes /klávesové nástroje/ a Trevor Horn /zpěv/. V této nové sestavě Yes vyprodukovali LP "Drama", což dopadlo také jako drama - nebo lépe řečeno fiasko. Hudba bez štávy, prázdná. Zese se jednou ukázalo, že rocková skupina často stojí nebo padá s hlavní uměleckou osobností. Příčiny takovýchto rozchodů nejsou v něčem takovém, jako je "být vypumpován" nebo v osobních půtkách mezi jednotlivými členy, ke kterým také dochází. Ony hudební konce či rozchod v dobrém, který někdy velká rocková skupina zvolí, což už často vyzařuje z jejich hudby, zřetelně ukazuje a zachycuje zostřené rozpory kapitalistického systému. Když nejde o obchodní stránku věci, pak je tu problém privatizování /hraní a dělání si sama pro sebe/, osamění a konec konců odmlčení. Velká honička ve zbrojení, inflace a nezaměstnanost vyvolává strach. Jen málokterí umělci vydrží.

= = =

Melody Maker 19. 9. 1978, Chris Welch

"Promiň, ale co to píšeš?"

"Právě píše zprávu z koncertu a pokouším se poslouchat pianistu." "Kdo?"

New-yorský punk oblečený do černé kožené bundy, který se krčil dole pode mnou s pobaveným úsměvem nad svými myšlenkami, neškodně pomatený. Sledoval moji netrpělivost a jasně a s nechutí dal najevo, že poznává blond, vousatého muže oblečeného do stříbrné kápě, koupajícího se ve stříbrných papracích velkého množství světla, obklopeného 20 000 fanoušky ve středu Madison Square Garden.

Rick Wakeman - borec na jeiti. Nevadí, že poslouchám? . Prosím? Tady je cigareta. "Punk" se zachichotal a škobrtl zpátky na sedadlo. Manažer Brian Lane vyburcoval ze spánku nevrlého Harvey Golsmithe. "Kolik je dotazů, Harvey?" Dva pytle. "Kolik je v pytli dopisů?" Jak to můžu vědět - já nevím, kolik se do pytle vleze dotazů. Lane strávil příští dva dny pokoušení rozluštit tento problém ve vedlejších myšlenkách.

Mr. Lane se zdá být více překypující a hovorný muž než většina ze skupiny, během 4 bláznivých dní v padesátistupnovém vedru na Manhattan Islandu. "Je to jenom dva roky, kdy mi dal Peter Grant diplom. A potom jsem se stal skutečným manažerem." pochechtával se vousatý gentleman, jednou neusmívající se terč nekonečných Wakemanových žertů a první usmívající se Wakemanovým žertům.

Měl důvod se smát. Vyprodaná Madison Square Garden na čtyři noci je stále ještě impozantní výkon, i když rockové statistiky znají větší výkony. A vypadá to tak, že zbytek ze 34 amerických vystoupení bude stejně úspěšných. Koncepce otáčejícího se jeviště, zavedená se strachem a znepokojením způsobila senzační úspěch. I kdyby byl nedostatek v řídicím mechanismu, banda roadies by rychle během noci dala monstrum do pohybu.

Na vrchol všeho skupina udělala své nejlepší album za poslední roky, zdá se, že "Don't Kill The Whale" se stane hitem. Lidé z Yes dosáhli všeho, co může velikán, oblečení, kápě - alkaminerálka. Pod autoritou nové lásky je Mr. Wakeman změněný člověk. Velice nudný pro staré kamarády, očekávající zmračeného ochlastu minulých let, ale Rick vypadá dobře, hraje dobře, protoha, udělalo se mu dobře. Nyní má tichou důstojnost, svého společníka z Yes Steve Howea, který mi od oladne vykládal o tělech, o všech tělech o p či a údržbě těl. Jenom Jon Anderson, oslavován jako tichý muž popu, byl viděn tvrdě pít.

Nývalý mistr světa v boxu v těžké váze byl také v mlýnu zákulisi Madison Quarden, ale nepoznal jsem ho na první pohled v tlačeni těžké váhy new-yorských agentů, manažerů a příznivců, více zděšený než pouhý pěstní zápasník. Tam jsou lidé, co kontrolují rockové miliony, hlutoké individuality,

vypadá, jako by přiletěli z výletu na Bahamách a mající pozoruhodnou zručnost v procházení se daleko od lidí po více než 4 sekund ch konverzace.

Yes po těch všech letech na cestě /nikdo si zcela přesně nepamatuje, kolikrát vlastně v Madison Square Garden hráli/ se zdá, že opustili na protest jeviště a aktuálně to všichni spojili. Jen Rick brunlal: "Dnes ráno jsem vstával a měl jsem šeredný šok. Byl jsem opět v New Yorku."

Město jsem opustil za nepřijasněho vedra, opustil jsem ho popletený zmatkem myšlenek od člověka, který se vynořil s půlkou tváře od Playboy Clubu po Sexy Susan, od tureckého taxíkáře projíždějícího ulicemi s hodinou antičernošské a antiportorikánské politiky, až po mladého studenta hrajícího klasicky na klarinet na schodech Metropolitan Musea Of Art.

Byl tam také nápor Yes, oživení a mocní Yes, hrající s autoritou, nevadící jim ani špatná kritika, vztahující se k "Don't Kill The Whale". "Estliže každá skupina má noční můry, zda dělají, říkají nebo hrají správné věci v této Nové době rocku, potom oni se mohou dostat nočním postrkováním vzhůru vysoko, takže nás mohou držet vysoko ještě léta.

"Na konci jejich prvního vystoupení v Garden, hřmění nohou a volání z otevřených hrdel způsobilo, že přivítali bláznivé noty "Roundabout" - neoficiální hymny Yes. Bylo toho dost, aby vnesly slzy do očí většiny opálených diváků. S velkou čílostí jsem opustil sedadlo, když roji přátelé "punci" s rutinou zapálili vysoko držící plynová světla a přenesli oheň do kelímků z umělé hmoty. Plameny kapaly z hořící hmoty a dva policajti se brodili v pokřikování hrozivých výkřiků.

Hluk způsobený davem překročil decibely, které vydala skupina během vystoupení a dva dny jsem potom chodil s bolavýma ušima. Někdy můžeš pocítit, že všechno, co je známo jako bolavý svět Svobodný Svět, se točí kolem rockové hudby. A nyní ten. Ten slavný den - mladý elegantně oblečený muž, nějaká sorta politického studenta slyšel odsouzení prezidenta Cartera v TV pro poslouchání rockové hudby. "První ministr Izraele poslouchá klasickou hudbu a prezident Mexika také. V Americe je doba, kdy jsme tvrdě narazili na alternativní kulturu."

Nové album YES vypadá na to, že se stane zlatým, pravděpodobně titanovým. Týdny před tím, než bylo uvedeno v premiéře, byly činěny v různých obchodech objednávky a Američané se jenom hrnuli. LP se jmenuje *TORMATO* a mělo by být už nyní venku, když bylo tak dlouho odkládáno. Peptejte se proč. Budete křčit rameny a zvedat obočí. Byly změny v kolektivu a hudbě YES. Výsledkem je nechuť více hovořit o jejich plánech a objektech. Hovořili v minulosti a šereři v cynismu. Ponořili se do techniky nahrávání a vynadali jim kritici. Nyní uzavřeli své řady a vane vzdorný vzduch. Jejich hudba je dnes mnohem rozmanitější než předtím.

V minulosti jsem na koncertě YES často nostalgicky toužil po starých písních. Nyní hrají aktuálně v pěkných, roz-

manitých aranžích, které se vrací do časů Time And Word. Přistihl jsem se, že raději poslouchám nové písně z TOR-MATO. Ale přesto Yes zařadili tři písně z nového materiálu do koncertu, dosud si nepřáli riskovat s velkým množstvím neznámého materiálu, jak se to stalo v TOPOGRAPHIC OCEAN.

Skupina bydlela v exkluzivním hotelu Carlyle Hotel právě jeden blok od Central Parcu, kde skupiny nejsou normálně vítány. U YES tomu bylo naopak, ti vítání byli. Přišel jsem loudavě do svého hotelu. Poslouchali jsme Chrisa, který vysvětloval, jak byly jednotlivé kousky napsány a jak byly použity. "Neděláme všechny písně, které do repertoáru nové přibýly živě na koncertech. Hrajeme Future Times, Don't Kill The Whale a Release, Release. Zkoušeli jsme hrát i Arriving UFO, ale nyní to skutečně nehrajeme. Udělali jsme doposud 8 koncertů za sebou a měli jsme obrovské problémy s otáčejícím se jevištěm, je bláznivé!"

Nestojí to za to? "Ó ano, zkoušeli jsme najít novou cestu prezentace skupiny a tato myšlenka vznikla v několika posledních letech. Hovořili jsme o tom před lety a našim zvukařem Roy Clairem. A letos to náš inspicient Michael Tail dal dohromady."

Lane se připojil: "Rockové show se tak trochu podobá cestě. ELO utratili čtvrt milionu dolarů za jejich vesmírnou loď jen pro pár minut jejich vystoupení. S naším zařízením má šanci vidět každý, ať sedí kdekoliv. Ve skutečnosti již používal Rick točité jeviště ve své lední show."

Jak srovnává Chris nové album s nedávnou prací? Stalo se živým. To je nejdůležitějším aspektem všech sort desek. Jestliže není vitální, potom to není rocková hudba, nikdy nedosáhneš absolutní perfektnosti a na konci toho jen číhá dobrý pocit. Teto nebylo rychlé album - z toho co děláme, není nic rychlé. S dobře technicky vybavenými studií jsme dosáhli výsledek práce pomaleji, protože chceme použít vše, co je k dispozici.

Ale hudba YES se stala více omšelejší na RELAYER a potom na GOING FOR THE ONE. To je část navazujícího příběhu, na novém albu nalezneme na nových věcech hodně vzruchu. Jsme potěšeni reakcemi lidí, kteří nás berou za mladší a mladší. Ještě neslyšeli tuto nové album, ale už se jim nové písně líbí. Chris srovnává tuto dobu a dobu, kdy vypustili masivní TOPOGRAPHIC OCEAN, je tomu pár let, které on popisuje jako didastrus.

Je zde skutečně jeden kuriozní aspekt k novému albu: obrázkem na obálce je titul. Proč je obálka pomazána rozmačkanými rajčaty /rajče - tomato/ a proč titul Tormato? Chris udělal pauzu a pak zaútočí jinou otázkou: "Ptal se někde Groucho Marx, proč to nazývají Duck Soup?" To byla otázka k povrchové úpravě obalu. Přidružuje se k místu v Devon, nazvaném YES TOR. Kdo si na to hodil rozmačkané rajče a výsledek byl vyfotografován na obal.

Brian Lane byl více výmluvný: "Dostali jsme od Hypnosis, abyšom si vzali obrázky Yes Tor a kdosi na to hodil oráčský oběd. Vzali jsme obrázky a házeli rajčata. To je fakt, druhým faktem je, že se házení nezúčastnil Rick." Zatím co Brian a Chris se pokusili rezervovat si vstup do studia 54 pro noční radovánky po vystoupení, což se nepovedlo, tak se kolem v obleku potloukal Alan Hite. Zažil nějaké závrtné kouzlo během pobytu na jevišti? "Aaano," říká náš muž z Newcastle, který má sídlo v Americe." Nemohl jsem uvěřit reakci davu. Když zavřela oči, pak je za pár sekund otevřel, celý sál se zdál být jako vyměněný. Všichni nás měli v dohledu, vpředu i vzadu."

"Tak jsi nosil každý den čisté kalhoty?" vyšetřuje Sandy Campbell. "Petrap se," doporučuje Alan nesměle, s rozpaky. Vyprávěl historky, jak první noc vystoupení strhli fanoušci Rickovi jeho stříbrnou kápi a on, vystaven posměchu, utíkal.

"Paul, ten fousatý chlap, získal kápi Rickovi zpět." Paul je novým členem cestovního kolektivu YES a pochází z Londýna. "První vystoupení jsme měli v Rochesteru," říká Alan a lidé se tam úplně zbláznili. Jeviště se otáčí 13x za hodinu. Ke svému řečníšti bicích jsem se dostal schodištěm a svůj vlastní bar a bednu s ledem. Je to neuvěřitelné. Skupina je vespoď jeviště a musíme na sebe pokřikovat skrze poschodí. Dostali osvětlení, koberec, monitor y. Vypa dá to tam jako malé město.

Jeviště samo o sobě váží šest tun. Je to kompletně nové pracovní prostředí, ale vytvořilo nějaké bezpečnostní problémy. Mysleli jsme na tunel, pomocí kterého bychom dosáhli jeviště, je to tak, že utíkáme davem, a každý si na nás může sáhnout."

V té době Jon Anderson a jeho žena Jenny svádí bitvu s číšníky v restauraci, kde se dělím s nimi o část jejich ohromného salátu. Hlavní číšník skládá bláznivě Jonovi talířek přímo doprostřed tabule. Jiskry lájí a Je ny říká: "V mém domě servírujeme talíře přímo před člověka," bouří se. Vrchní sevrací s nějakým obrátným breptáním, trochu zmatený. "Drzost," ulevuje si paní Andersonová. I tak je po jídle a Jon se škrábe na prsou. Byl v dy klidný a stranou stojící od proudu událostí. "yníse zdá být šťastnější než kdokoli jiný, otáčející jeviště mu vyhovuje a zavádí jej do živého kruhu. "Toto turné je velmi rozdílné a velmi zajímavé," říká. Myšlenkou jeviště je nechat vidět každého. Vždycky jsme normálně v kruhu. A jeviště není nákladné. Není ani prakticky těžké jej složit či rychle rozebrat."

"Hodně jsme se učili v minulých letech a nyní jsou naděje, že zůstaneme dalších deset let. Není to lehké si představit ty tlachy. Jsme týmem popudlivých lidí. Ale když jsou tlaky správné, zvedneme nohy z místa a sedne nám to.. Na poslední desce jsme chtěli dosáhnout pocitu spontánnosti."

Řekl jsem Jonovi, co si myslím o Arriving UFO, že je to jedna z nejlepších věcí, co skupina natočila od října 1968, ockdy existuje. "Vždy jsem se zajímal o neidentifikované létající předměty a o sci-fi..."

Jaký hluboký význam se skrýval za singlem Don't Kill The Whale? Mínil tím Jon hluboké duševní spojení se stvořením hloubky? "Věnoval jsem rád vydávám desky." Ale Jon se objevil, že psal osobité básně o subjektu. Chris Squire vytvořil muzikální sekvence. "Je to těžká rocková písnička, ale není to těžký kousek. My chceme dosáhnout takového bodu, že oni mohou zastavit lodní továrny /factory ships/. Lidé mohou velryby lovit dlouho, ale továrny lodí.... Dobře lidé, ale nepotřebujete to. Nechte vybit všechny velryby. To je to, co říkáme. Je to kousek z alba a my jsme dosáhli množství rozdílných písní. Na příštím albu bych chtěl udělat deset skladeb. Ne, to není koncepční album. Takových věcí jsme měli uprostřed 70. let hodně a nebyly to špatné věci.... Ale je hodně mladých lidí, kteří se na nás přijdou podívat a my chceme udržet hudbu široce otevřenou."

Různí členové ve skupině mají dost optimismu a nebojí se o její budoucnost a také mají čas na sólové projekty, ačkoli právě o tom neradi mluvili. Skupina může být zásobována hudbou pro pohyblivé verze Sta Trak, což může být zcela rána - Rick má jet do Austrálie pracovat s tisícehlasým storem, organizovaným jeho starým kamarádem Davidem Martschellem, klavírním dirigentem a spolupracovníkem na JOURNEY TO THE CENTRE OF THE EARTH. Vše je proměnlivé.

Byl čas jít na první koncerty v Madison Square. A dostat skupinu, jejich kolektiv, manažery, přátele a různé jiné do pohybu z různých ložnic, barů a projet konvojem limuzín v hodině dopravní špičky na dolní Manhattan, a to není žádný snadný výkon. Vevnitř v hale jsem si našel cestu ke svému sedadlu. Pokusil jsem se projít kordonem policistů kolem stovky fanoušků, obklopujících únikovou stezku pro skupinu, utíkající směrem k jevišti. Ohn třaskavých kuliček zářil a do zmatku, strkání a rýpání začala skupina hrát. Po neúspěšných pokusech jsem konečně našel svoje sedadlo. Vypadali neuvěřitelně - půvabně papsaný kruh na lodi otáčejícího se jeviště. Ve hřmění, to je práce. Pomalu, jako labuť, se sune Rick Wakeman, potom Steve Howe se sklonil pro kytary. Jako další se ukázal Chris Squire ve fialovém pruhovaném výtvaru. A ejhle - támhle je Alna White, obezňuje své bici a kontroluje upevnění - skutečně v čistých kalhotách. A uprostřed toho všeho je Jon Anderson, křehká figurka v bílém sevření u mikrofonu, který zavěšen u stropu.

Skupina hrála tolik muziky a já se radoval. Zdálo se, že hrají staré a nové kusy s pocitem, že proklouzly z jejich ráce. Přilehlá prosba z cedule a Rickovi stačí pár tónů na piáně z Heart Of The Sunrise, aby hlediště vybuchlo, jsou stále čerství. A Alan, navzdory své pořezané ruce /zranil se včera večer při nebezpečné práci při opravě hi-hat/ byl více rázný, více si vědom tónového potenciálu, než kdy předtím.

"Zde je něco nového, co jsme natočili před několika měsíci...." láká "z naší nové LP" hlasitěji nabízí Future

Future Times, Citrous Of Heaven - představuje jeho syna Samuana zpívajícího "přes" a tím vzniká neobyčejně působný efekt. Baskytarista Chris Howe se stylu reggae tomu dává nakažlivě veselý rytmus.

S charakteristickým úmyslným zmírněním začal Jon další předmluvu: "Jsme spolu již řadu let a zde je několi písní, které můžete pamatovat...." Bylo velkolepé slyšet velmi atraktivní Time And The Word z periody roku 1969 a to vrátilo vzpomínky na dřívější turné, kdy byli Y.S. třetí na plakátech, podobně jako BONZOS a NICE. V Long Distance Roundabout hrál Steve Howe jednu z nejvíce útočných kytar ve své kariéře a Squire se představil moc správně v The Pish, kde si baskytara vyměňovala myšlenky s Alanovými Snare drums. Bylo to tvrdší a žádné průtahy mezi písněmi, když zaútočili a Don't Kill the Whale, zvukově nohem lepší než na singlové verzi a potom na sólových představeních. Steve oživoval po sedm let The Clap na akustickou kytaru a nyní jsem ho slyšel nejlépe hrát od Berlína 1971. Držel tempo a za své bezbřehné sólo, kterým se přinomenul, sklídl senzační ovace.

Následující On The Silent Wings Of Freedom Jon ohlásil: "A nyní další zábava pro Mr. Takenana." A on odpověděl eslnivou vtipnou všehochutí, která zahrnovala téma Carousel, doprovázen skrytými roadies produkujícími elektrický dusot koní jakmile se Rick otáčel. Po rozhodnutí vrátit se zpátky do skupiny z ďábelské cesty, bylo jako výsledek oživení Rickovy zelektrizované techniky. Jednu věc jsem promínul - v jeho hraní byl cítit veselý jazz. Udělal pružnější devastovanou všehochutí stylu Jimmyho Smitha.

Skupina se stává teplejší, když Rick vyklepává Yours Is No Disgrace, jednoduchá skladba, ale ať každý mluví o vystoupení jinak, každému padne. Zdá se, že otáčející se jeviště zahrne každého jako chvalozpěv I See All Good People, putuje v Garden jako opravdový Palác z krystalu, práce a ohněm od svítících cigaretových světloňošů vrhá tajemné světlo - "Velmi děkuju, New Yorku!" Vříská Jon a všech 2000 vyskočilo na nohy - hráli Roundabout.

"Rock'n'roll nikdy neochabne," říká mi do ucha cizí hlas. Byl to Colin Peterson, jednu dobu bubeník z Bee Gees, zázračně zhasotnělý zde, když jsem jej předtím potkal pouze v Austrálii. Byl to také rock'n'roll, když Rick znovu uhodil do hamáček.

V té době už také americké turné skončilo a skupina se vrátila do Anglie, ale otáčející se jeviště za pomoci roadies musí ještě putovat osm mil. Doufáme, že jej roadies nebudou celou cestu usetřít strkat před sebou.

Chris Welch
16.9.1978